

ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ποιοι είμαστε

Σ αυτό το έντυπο γράφουμε εργαζόμενοι και άνεργοι κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα: οικοδόμοι, εργάτες στη βιομηχανία, εργαζόμενοι στις υπηρεσίες, εργαζόμενοι που δουλεύουν με επισφαλείς συνθήκες εργασίας και από το δημόσιο.

Όλοι όσοι βιώνουμε στο πετσί μας τις νέες εργασιακές σχέσεις που μας επέβαλαν με το μνημόνιο και με αφορμή την καπιταλιστική κρίση.

Προερχόμαστε στην ουσία από 3 γενιές που η κάθε μια έδωσε την δική της μάχη από την περίοδο 80-85 στα εργοστάσια και οικοδομές, στην περίοδο 90 που είχε ηττηθεί το εργατικό κίνημα και συγκρούστηκε με πολλούς τρόπους και σε εργασιακούς χώρους και η γενιά που βγήκε από τα δεκεμβριανά του 2008 μέσα σε ακόμα πιο οξυμένες συνθήκες.

Μέσα από τις τωρινές δυσκολίες φαίνεται από μικρά και μεγάλα βήματα στους χώρους δουλειάς ότι γεννιούνται καινούργιες δυνατότητες και προοπτικές.

Έτσι, νοιώθουμε την ανάγκη, καθαρική, να μαθαίνουμε για τα όσα συμβαίνουν μέσα στους χώρους δουλειάς.

Να μεταφέρουμε την εμπειρία μας γιατί κατανοούμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι πάνω κάτω τα ίδια.

Να ενημερώνουμε για όποιες κινητοποιήσεις γίνονται μέσα στους χώρους που περνάμε στα ψιλά γράμματα.

Να εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε κάθε αγώνα και σε κάθε πρόβλημα των εργαζομένων που γνωρίζουμε.

Να καταθέτουμε την άποψη μας για κάθε ζήτημα που μας αφορά γιατί πιστεύουμε ότι έχουμε πολλά να πούμε για να τα μάθουν όλοι.

Να οργανώσουμε την πάλη μας μέσα στους χώρους δουλειάς εκεί που καθημερινά βιώνουμε την εκμετάλλευση.

ergatikostypos@yahoo.gr

Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΕΙΝΑΙ...

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΕ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Καποιοι χώροι που το έχουν καταφέρει δείχνουν τον δρόμο. Τα επιχειρησιακά σωματεία της WIND, VICTYS, PRAKTIKER, NOKIA, MAKRO, PLAISIO δίνουν την μάχη τους, το καθένα με διαφορετικό τρόπο, με διαφορετικό κόσμο, με διαφορετικά αποτελέσματα. Σίγουρα όμως αντιστέκονται ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ και με αξιώσεις μέσα στον χώρο δουλειάς τους και μαζί με τους εργαζόμενους της κάθε εταιρίας και όχι εξ ονοματος τους. **σελ. 3**

ΟΜΙΛΟΣ INDITEX

(ZARA, BERSHKA, STRADIVARIUS, PULL&BEAR, OSYHO, ZARAHOME, MASSIMO DUTTI, UTERQUE)

- Τα δισ. ευρώ κέρδη βγαλμένα από την συγχρονη δουλία των εργαζομενων
- Τα 400 εκ.ευρω τζίρος στην Ελλάδα βγαίνουν από την απιστευτη εντατικοποιηση της δουλειας των νεων εργαζομενων(10 προσλαμβανονται 1 αντεχει να μεινει στη δουλεια. **σελ. 6-7**

αρθρα

- Τι είναι η **υπερεργασία** & πως αμυβεται
- **ΙΑΝΟΣ** επιθεση της αστυνομιας & συλληψεις
- **συνεντευξη** για τον αγωνα εναντια στις κυριακες

σελ. 2-5

Συνεντεύξεις εργαζομενων από

- **Ιμάντας** Βόλου
- **Χαλυβουργία** Βόλου
- Εταιρία **Security**
- **Άνεργος** Γεωπόνος
- **Προμηθευτική**(σελ. 2)

σελ. 8-13

«ΚΙΤΡΙΝΑ ΚΡΑΝΗ»

- **Ανακοίνωση Φλεβάρου 2015** (οικοδομοι στο εργο του ΝΙΑΡΧΟΥ στον Ιπποδρομο)
- **Απλήρωτοι οικοδομοι**
- **Προκυρήξεις στα ρουμάνικα και αλβανικά**

σελ. 14-16

Η επίθεση του κράτους στον αγώνα ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας

ΒΡΗΚΕ ΣΥΜΜΑΧΟ ΣΤΟ «ΑΡΙΣΤΕΡΟ» ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ «ΙΑΝΟΣ», ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Αττικής έχει δώσει μια σειρά από αγώνες, απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία, για την υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων τόσο στον Ιανό όσο και στον υπόλοιπο κλάδο του Βιβλίου. Συνεπώς, δε μας εκπλήσσει καθόλου το γεγονός πως η εργοδοσία του Ιανού, όπως αναφέρει και σε σχετική ανακοίνωση ο ΣΥΒΧΑ, εκβίαζε πως δε θα προχωρούσε από την πλευρά της τη διαδικασία διώξεων, με τον όρο ότι το σωματείο θα δεσμευόταν ότι δε θα ασχολούνταν ποτέ ξανά με τον Ιανό. Είναι αξιοσημείωτο ότι την ημέρα της προκηρυγμένης απεργίας, ο ραδιοφωνικός σταθμός Στο Κόκκινο θα συνδιοργάνωνε εκδήλωση με το βιβλιοπωλείο Ιανός, μέσω εμπορικής συμφωνίας, παρά το γεγονός ότι τα στελέχη του πρώτου ήταν ενήμερα για τις εργασιακές συνθήκες και την απεργιακή κινητοποίηση, νομιμοποιώντας έτσι από την πλευρά τους την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας.

Υπό το βάρος της επίθεσης στην απεργιακή κινητοποίηση, που είχε ως αποτέλεσμα συλλήψεις και τραυματισμούς, ο ραδιοφωνικός σταθμός Στο Κόκκινο εξαναγκάστηκε να διακόψει τη συνεργασία του με την εργοδοσία του Ιανού. Εμείς από την πλευρά μας, θεω-

ρούμε ότι η επίθεση που δεχτήκαμε συνδέεται άμεσα με την επίθεση που δέχονται όλοι οι εργατικοί αγώνες και εντάσσεται στη στρατηγική που ακολουθούν το κράτος και τα αφεντικά για την καταστολή και την ποινικοποίηση των εργατικών αγώνων και της συνδικαλιστικής δράσης. Χαρακτηριστικό και το πρόσφατο περιστατικό της καταστολής που δέχτηκαν οι εργάτες στο εργοστάσιο «ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ Α.Ε.» στον Ασπρόπυργο τη Δευτέρα 5 Γενάρη, όταν τα ΜΑΤ χτύπησαν την κατάληψη του εργοστασίου και την απεργία διάρκειας (από 29/12) και συνέλαβαν 40 εργάτες και αλληλέγγυους.

Ο αγώνας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης

αργίας δεν κάμπτεται. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για την υπεράσπιση της Κυριακάτικης αργίας και τα συμφέροντα των εμποροϋπαλλήλων ακόμη πιο δυναμικά. Δίχως να βασιζόμαστε σε σωτήρες, αλλά παίρνοντας την κατάσταση στα χέ-

ρια μας, θα βρισκόμαστε στο δρόμο, ενόψει και του ανοίγματος των καταστημάτων στο εμπόριο την Κυριακή 18 Γενάρη.

Το Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα "απελευθερωμένα" ωράρια

καλεί σωματεία, εργαζόμενους στο εμπόριο, συνελεύσεις γειτονιών, συλλογότητες να πάρουν θέση, να σταθούν αλληλέγγυοι στον αγώνα μας με όποιο τρόπο αποφασίσουν και να στηρίξουν τους συλληφθέντες και τις δράσεις.

Συνέντευξη εργαζόμενου στην «Προμηθευτική»

Εργάζομαι στην αλυσίδα σουπερμαρκετ Προμηθευτική. Είναι μια εταιρεία με πάνω από 45 καταστήματα. Τον τελευταίο καιρό η εταιρεία έχει γίνει μέλος του ομίλου ΕΛΟΜΑΣ. Οι περισσότεροι από μας δουλεύουμε 38 ώρες την εβδομάδα. Με τον ερχομό της κρίσης αποφασισαν να μας κάνουν 36ώρους και οποίος δεν δεχθήκε την αλλαγή τους προτείνουν να τους μεταθεθούν σε πολύ μακρινα καταστήματα. Με αποτέλεσμα κανείς να μην

μπορεί να το δεχτεί.

Αυτό ήταν το πρώτο χτύπημα. Αργότερα ήρθε η μείωση μισθού.

Είδαμε τους μισθούς μας κατά 100-140 ευρώ πιο κάτω. Καποιοι από μας αντεδρασαν αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Είχαν πάρει ήδη την απόφαση τους και δεν μπορούσαμε να κάνουμε κατι για αυτό.

Υπογραψαμε τις νέες συμβάσεις και μας ελεγαν πως είμαστε και τυχεροι που έχουμε ακόμα τις δουλειες μας. Το κακο δεν σταματησε εδώ. Σειρα μετα ειχε το ρεπο

μας. Το χασαμε και αυτό.

Δουλευουμε λιγοτερες ωρες 6 μερες την βδομαδα.

Αφου εχουμε χασει μερος του μισθου μας και το ρεπο, μας ανακοινωνουν ότι θα δουλευουμε και 7 Κυριακες το χρονο.

Σοκαρισμενοι ολοι μας. Δεν ξεραμε τι να κανουμε. Και οποιος αντεδρασε η απαντηση τους ηταν πως αλλοι το αποφασισαν και πως η εταιρεια δεν θελει να ανοιγει τις Κυριακες και ότι το κανει καθαρα για λογους ανταγωνισμού. Οι συνθηκες εργασιας στα περισσο-

τερα καταστηματα είναι αθλιες. Υπαρχει πιεση μεγαλη. Κακη συμπεριφορα. Διευθυντες να φερονται με τον χειροτερο τροπο στον εργαζομενο. μας εχουν φτασει στα ορια μας.

Δεν αντεχουμε άλλο.

Πολλοι εργαζομενοι εχουν σοβαρα προβληματα υγειας, τα οποια προκληθηκαν στους χωρους εργασιας.

Φοβουνται να παρουν αναρωτικη αδεια γιατι μπορει να χασουν τις δουλειες τους. Επικρατει φοβος σχεδον σε όλα τα καταστηματα για το οτιδηποτε. Γυναικες

να κουβαλανε και να ξεφορτωνουν εμπορευματα. Εχουμε ακουσει και για αποβολες σε καταστηματα. δεν ξερουμε πια τι να κανουμε. Φοβομαστε να μιλησουμε γιατι αν το κανουμε μπορει να χασουμε τις δουλειες μας. Επικρατει τρομοκρατια από τους διευθυντες μας.

Θελουμε κατι να αλλαξει, δεν μπορουμε να συνεχιζουμε να δουλευουμε πια ετσι. Εχουμε χασει σχεδον όλα τα δικαιωματα μας.

Δεν θελουμε να χασουμε και την αξιοπρεπεια μας !!!!!!!

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΕΡΓΑΣΙΑ & ΠΩΣ ΑΜΕΙΒΕΤΑΙ;

Σύμφωνα με τον Ν.3385/2005 όπως αντικαταστάθηκε από τον Ν.3863/2010, η απασχόληση 5 ωρών επιπλέον την βδομάδα μετά τις 40, για τις επιχειρήσεις που εφαρμόζουν πενθήμερο σύστημα απασχόλησης και 8 ωρών επιπλέον τη βδομάδα, για τις επιχειρήσεις που εφαρμόζουν σύστημα εξαήμερης απασχόλησης, θεωρείται υπερεργασία. Συγκεκριμένα οι 5 ώρες υπερεργασία για το σύστημα του πενθήμερου είναι: 41^η, 42^η, 43^η, 44^η, 45^η ενώ οι 8 ώρες για το σύστημα του εξαήμερου είναι: 41^η, 42^η, 43^η, 44^η, 45^η, 46^η, 47^η, 48^η. Η πραγματοποίηση της υπερεργασίας ανήκει στη διακριτική ευχέρεια του εργοδότη και εφ' όσον ζητηθεί από τον τελευταίο, ο εργαζόμενος είναι υποχρεωμένος να την παρέχει. Οι παραπάνω ώρες που αναφέραμε αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 20%.

Τι είναι υπερωρία & πώς αμείβεται;

Σύμφωνα με τον Ν.3385/2005 όπως αντικαταστάθηκε από τον Ν.3863/2010 η απασχόληση πέραν των 45 ωρών την εβδομάδα για τις επιχειρήσεις που εφαρμόζουν πενθήμερο ή των 48 ωρών τη βδομάδα για τις επιχειρήσεις που εφαρμόζουν εξαήμερο, θεωρείται υπερωριακή απασχόληση και διέπεται απ όλες τις νόμιμες συνέπειες διατυπώσεις και διαδικασίες έγκρισης. Ως εκ τούτου λοιπόν απαιτείται για πέραν των 45 ωρών επί πενθήμερου και 48 επί εξαήμερου απασχόληση, έγκριση από την οικεία Επιθεώρηση Εργασίας ή έγκριση με απόφαση Υπουργού, μετά από γνωμοδότηση του ΑΣΕ στην περίπτωση που εξαντλήθηκε το ανώτατο όριο που χορηγεί η Επιθεώρηση Εργασίας. Εύλογο είναι ότι η καθιέρωση της υπερωριακής απασχόλησης για εργασία πέραν των 45 ωρών επί πενθήμερου και των 48 ωρών επί εξαήμερου, βρίσκεται πάντα εντός των πλαισίων που καθορίζονται από τις ισχύουσες διατά-

ξεις για το νόμιμο ημερήσιο ωράριο εργασίας.

Συγκεκριμένα, κάθε εργαζόμενος δικαιούται για κάθε ώρα νόμιμης υπερωρίας και μέχρι τη συμπλήρωση 120 ωρών ετησίως, αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 40%. Για πέραν των 120 ωρών ετησίως νόμιμης υπερωριακής απασχόλησης παρέχεται αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο, προσαυξημένο κατά 60%. Η παραπάνω αμοιβή (60%) καταβάλλεται και για τη νόμιμη υπερωριακή απασχόληση που πραγματοποιείται πέραν των ορίων υπερωριακής εργασίας, που καθορίζονται με τις εξαμηνιαίες αποφάσεις του Υπουργού Απασχόλησης.

Τι είναι κατ' εξαίρεση υπερωρία (μη νόμιμη υπερωρία);

Κάθε ώρα που πραγματοποιείται χωρίς την τήρηση των προβλεπομένων από το νόμο διαδικασιών έγκρισης, θεωρείται ως κατ' εξαίρεση υπερωρία (μη νόμιμη υπερωρία) και σε περίπτωση πραγματοποίησής της καταβάλλεται στο μισθωτό αποζημίωση ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 80%.

Τέλος είναι προφανές ότι σε περίπτωση που ισχύει συμβατικό ωράριο μικρότερο των 40 ωρών τη βδομάδα, η απασχόληση πέραν του μικρότερου αυτού ωραρίου και έως 40 ωρών αμείβεται σύμφωνα με το άρθρο 659 του Α.Κ. ως πρόσθετη εργασία (απλό ωρομίσθιο)

Πότε είναι νόμιμη η υπερωρία;

Για να είναι νόμιμη η υπερωρία πρέπει να τηρούνται οι εξής προϋποθέσεις: Ο εργοδότης να αναγγείλει την πραγματοποίησή τους στην Αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας. Η θεώρηση-έγκριση προηγείται της πραγματοποίησής τους. Να τηρείται στην επιχείρηση βιβλίο υπερωριών, θεωρημένο από την Επιθεώρηση Εργασίας. Να υπάρχουν έκτακτες ή επείγουσες ανάγκες της επιχείρησης.

Για το ζήτημα της οργάνωσης των εργαζόμενων

Το θέμα της οργάνωσης των εργαζόμενων κυρίως στους μεγάλους χώρους δουλειάς είναι για εμάς κύριο πολιτικό θέμα και όχι απλά συνδικαλιστικό και δείχνει την κατεύθυνση της πάλης και της σύγκρουσης με το κεφάλαιο εκεί που πονάει.

Πολύ περισσότερο σήμερα με τις καινουργίες πολιτικές εξελίξεις θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την πορεία της χώρας προς θετική ή τελειώς αντιδραστική κατεύθυνση. Δεν είναι μια ακόμα ασχολία ανάμεσα σε άλλα επίσης σοβαρά ζητήματα. Θα καθορίσει το αποτέλεσμα της σύγκρουσης ανάμεσα στο κεφάλαιο και τους εργαζόμενους και όχι αναμεσα σε κάποια τμήματα κάποιων κυβερνήσεων ή πολιτικών οργανισμών.

Πιστεύουμε ότι η περίοδος που οι εργάτες έβγαιναν αυθόρμητα στους δρόμους και νικούσαν εχειπεράσει γιατί οι εργοδότες έχουν πάρει τα μέτρα τους και έχουν γίνει πιο προσεκτικοί. Άρα οι εκλησεις προς τους εργαζόμενους να συμπεριφερθούν σαν προβατα στην σφαγή με γιουρλια θα πεφτούν στο κενό. Η κατάσταση χωρίς καμμία καθυστέρηση θέλει σχέδιο, τακτική, αξιοποίηση όλων των δυνάμεων που πιστεύουν στην δύναμη των οργανωμένων εργατών, άμεσους στοχους και ασφυκτική πίεση στους εργοδότες, είτε μέσα από τα αιτήματα είτε μέσα από τις αντιστοιχες μορφές πάλης.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΗΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ (νομος 1264)

Την αρχή βέβαια την έχουν κάνει τα επιχειρησιακά σωματεία στον κλάδο του εμπορίου αλλά και στις τηλεπικοινωνίες.

Ανεξάρτητα τις όποιες ενστάσεις και την κριτική που μπορεί να κάνει οποιοσδήποτε (μερικές φορές κριτική εκ του ασφαλούς μιάς και οι εργαζόμενοι που δίνουν την μάχη με τα επιχειρησιακά σωματεία συνήθως παίζουν τον κολο τους κάθε μέρα από την ώρα που θα πιάσουν δουλειά μέχρι την ώρα που θα σχολάσουν) η πραγματικότητα είναι μια: όπου υπήρχε επιχειρησιακό σωματείο οι αντιστάσεις ήταν πολύ μεγαλύτερες από οπουδήποτε αλλού και η εργοδοσία συμπεριφερόταν τουλάχιστον πιο προσεκτικά και όχι με την μορφή λαίλαπας που είδαμε στους χώρους που οι εργαζόμενοι ήταν σκορπιοι και ο καθένας στην κοσμάρα του.

Γιατι επιχειρησιακά σωματεία

Θεωρούμε ότι αυτή την περίοδο είναι η βασική μορφή οργάνωσης μέσα στον χώρο που μπορεί να παίξει κάποιο ρόλο και καλύπτει στοιχειωδώς τους εργαζόμενους από την απειλή της απόλυσης (21 ιδρυτικά μέλη και τα μέλη της διοίκησης).

Επίσης είναι απάντηση στην πλήρη κοινοβουλευτικοποίηση των κλαδικών συνδικάτων και την μετατροπή τους σε κομματικά μαγαζάκια. Δεν αφήνει περιθώρια για επαγγελματικά στελέχη και κρατικοδίαιτους συνδικαλιστές.

Τα θετικά τους είναι:

α) είναι οργανώσεις των εργαζομένων μόνο μέσα από τον χώρο δουλειάς
β) λειτουργούν άμεσα δημοκρατικά χωρίς να έχει δικαίωμα να παρέμβει ουτε η εργοδοσία (άμεσα Ν. 1264) με όρο να μην υπάρχουν διευθυντικά στελέχη στα μέλη του
γ) οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι ελέγχονται άμεσα από τους εργαζόμενους
δ) οδηγεί σε πιο άμεση ανάληψη ευθύνης από τους εργαζόμενους του χώρου
ε) μπορεί να ενώσει εργα-

ζόμενους από διαφορετικούς κλάδους μέσα στον ίδιο χώρο δουλειάς (π.χ κουριερ, καθαρίστριες κάποιους διοικητικούς)

Έχουν και κατά και πρέπει εμείς με δική μας συζήτηση να ορίσουμε και αν υπάρχουν τρόποι αντιμετώπισης τους. Το βασικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε από το παρελθόν είναι ότι όταν οι συνθήκες ηρεμούν συνήθως μετά από μια μάχη μέσα στον χώρο μπορεί η εργοδοσία να τους βάλει χέρι ή συνήθως να τα αδρανοποιήσει πλήρως.

Πρέπει όμως να συντονίζονται τα επιχειρησιακά σωματεία μεταξύ τους σε ένα δευτεροβαθμιο επιπεδο ειδικα μεσα σε ένα κλαδο.

(δεν εννοούμε προφανώς στα πλαίσια της υπάρχουσας συγκεκριμένης ομοσπονδίας)

Πιστεύουμε ότι μια συζήτηση που καινούργιος και πιθανόν πιο άπειρος κόσμος θα ακούσει τις εμπειρίες των συναδέλφων για το πώς στήθηκαν κάποια επιχειρησιακά σωματεία και με τι ασχολούνται τώρα, μπορεί να προσφέρει σ αυτήν την κατεύθυνση.

Και όσοι δεν είναι στην διαδικασία στησιματος τετοιας οργανωσης;

Στους χώρους του εμπορίου που υπάρχουν κάποιοι εργαζόμενοι μπορούν να οργανώνονται σε ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ με καθήκοντα: δικτύωση ανάμεσα στους εργαζόμενους, ευθύνη για προκηρύξεις ή παρεμβάσεις που θα γίνονται απ έξω.

Στο βαθμό που δημιουργηθούν κάποιες να συντονίζονται και μεταξύ τους με οργανωμένο τρόπο. (π.χ συντονισμός επιτροπων εμπορίου στην Ερμού). Σοβαρό ρόλο παίζει στην εξέλιξη τους η εκ των προτέρων συμφωνία στον τρόπο λειτουργίας με εργατικά χαρακτηριστικά (δημοκρατικά με πλειοψηφία και μειοψηφία, αντιπροσωπευση με αντιπρόσωπους αιρετούς και ανακλητούς)

Όχι άλλο βήμα πίσω

Αποσπασμα από την συνέντευξη για τον αγώνα ενάντια στο κυριακάτικο άνοιγμα των καταστημάτων

Τον περασμένο Μάρτιο η κυβέρνηση αποφάσισε να εφαρμόσει πιλοτικά το μέτρο του ανοίγματος όλων των εμπορικών καταστημάτων της επικράτειας για 7 Κυριακές το χρόνο, με την προοπτική, αν εκτιμήσουν ότι πάει καλά, να ανοίγουν όλες τις Κυριακές του χρόνου. Καταρχάς γιατί πιστεύεις ότι τα αφεντικά θέλουν το άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές; Αφού, μπορεί να πει κάποιος βάσιμα, ότι έχουν πρόβλημα στην αγοραστική κίνηση τις καθημερινές, τι παραπάνω θα τους πρόσφερε να ανοίγουν και την Κυριακή δηλαδή; Υπάρχουν 2 λόγοι. Ο ένας είναι οικονομικός. Σε περίοδο κρίσης τα αφεντικά θέλουν όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο για να πουλάνε τα προϊόντα τους, να εισπράτουν χρήμα για να το ξαναβάσουν στην παραγωγή. Ο δεύτερος λόγος είναι πολιτικός και έχει σχέση με δύο πράγματα: με την πολιτική των τραπεζών που λέει απόλυτη ελευθερία της αγοράς, το γνωστό νεοφιλελεύθερο μοντέλο, που χρησιμοποιεί το εμπόριο ως πειραματικό εργαστήριο για όλους τους άλλους κλάδους και το δεύτερο είναι η καθιέρωση στη συνείδηση της νέας φουρνιάς της εργατικής τάξης ότι δεν υπάρχει τίποτα σταθερό στην εργασία. Γι' αυτό και στο εμπόριο έχουμε δώρα, τρίαωρα, πεντάωρα, δεκάωρα, δεκαοχτάωρα, δουλειά στις αργίες κλπ. Ότι δηλαδή ο εργαζόμενος ανάλογα με την ώρα που υπάρχει δουλειά, θα είναι στη διάθεση του εργοδότη, χωρίς να υπάρχει τίποτα σταθερό[...]

[...] Εκείνη την περίοδο ο ΣΥΒΧΑ παίρνει την πρωτοβουλία και καλεί διάφορες συλλογικές οργανώσεις εργαζομένων, εργατικές συνελεύσεις, συνελεύσεις γειτονιάς, κλπ για τη δημιουργία ενός συντονιστικού ενάντια στο Κυριακάτικο άνοιγμα των μαγαζιών. Εσύ δεν είσαι εμποροϋπάλληλος, δηλαδή με μια έννοια δεν σε καίει το άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές, γιατί συμμετείχες από την πρώτη στιγμή στο συντονιστικό; Η Εργατική Σύσκεψη-Κόκκινη Γραμμή συμμετείχε στο συντονιστικό επειδή

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟ, ΕΠΙΜΟΝΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

Καμία Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ

Τετάρτη 18/2/15, 9πμ, δικαστήρια Ευελπίδων

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

στους συλληφθέντες συναδέλφους μας από την απεργιακή περιφρούρηση έξω από το βιβλιοπωλείο Ιανός, έπειτα από την επίθεση που δεχθήκαμε από την εργοδοσία και τα ΜΑΤ, την Κυριακή 28 Δεκεμβρίου 2014, ημέρα απεργίας στον κλάδο του βιβλίου

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» αργία

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Αττικής

θεωρούσε ότι παρόλο που δεν είναι το μείζων θέμα της εποχής, έχει στοιχεία που μπορούν να οδηγήσουν και σε επαφή με μια μεγάλη μάζα εργαζομένων, σε αντίθεση με πριν 15 χρόνια ας πούμε που σε απόλυτο αριθμό ήταν το 1/3 του σημερινού και σε σύγκρουση και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις μιας μικρής νίκης στην επίθεση που δεχόμαστε.

Στο συντονισμό συμμετέχουν συνελεύσεις γειτονιάς, ελάχιστα σωματεία (όχι του εμπορίου) και διάφορες εργατικές συλλογικότητες. Νομίζω ότι το σκεπτικό που προβάλλαμε εμείς και εν μέρει υιοθετήθηκε ήταν ότι δεν μπορείς να πας άλλο βήμα πίσω στον τομέα του εμπορίου. Αυτό δεν είναι σχήμα λόγου, πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι εξέφρασε και εκφράζει την κατάσταση των εμποροϋπαλλήλων, με τα δώρα, τρίαωρα δουλειά, τις απολύσεις, την εντατικοποίηση, ε το να τους σπάσεις και το τελευταίο πράγμα που τους έχει απομείνει, δηλαδή την Κυριακή, όντως ήτανε το μείζων θέμα γι' αυτούς. Εντάξει ο άλλος

που έχει φάει 30% μείωση μισθού, είναι κι αυτό ένα σοβαρό θέμα, αλλά μέσα στο όλο πλαίσιο που έχει τεθεί, ήταν κι αυτό κάτι οριακό για την συνείδηση τους και για την εργασιακή τους πορεία και αυτό φάνηκε από τις παραιτήσεις[...]

[...] Την Κυριακή 13 Απριλίου, δεύτερη Κυριακή του ανοίγματος και πρώτη που οργάνωσε παρέμβαση το Συντονιστικό, η μοσπονδία των εμποροϋπαλλήλων που ελέγχεται από το Βασιλόπουλο του ΣΥΡΙΖΑ κήρυξε απεργία. Πέστε μας λίγο τι έγινε από το συντονιστικό (π.χ. Υπήρξε συνέπεια με το σύνθημα : Ούτε βήμα πίσω, που προτάσσει); Υπάρχει μια ανακίνηση της Εργατικής Σύσκεψης δύο μέρες μετά τα γνωστά γεγονότα στην Ερμού, τον αποκλεισμό των μαγαζιών, την επίθεση της αστυνομίας και την απόκρουση της από τους διαδηλωτές, που περικλείει ακριβώς το σκεπτικό μας. Το Όχι άλλο βήμα πίσω εμείς θεωρήσαμε ότι έπρεπε να εκφραστεί και την ημέρα της απεργίας: αυτό πάει να πει απεργιακές φρουρές και αποκλεισμός

μαγαζιών της Ερμού μέχρι μια συγκεκριμένη ώρα που είχαμε αποφασίσει, ότι κι αν αυτό σήμαινε. Το ότι αυτό τροφοδότησε την επίθεση της αστυνομίας ακόμα κι αυτό το περιμέναμε και γι' αυτό είχαμε πάρει τα ελάχιστα μέτρα που απαιτούνται για να την αντιμετωπίσουμε, όχι κατανάγκην την επίθεση, αλλά σίγουρα τις συνέπειες της. Ότι δηλαδή δεν πρόκειται να φύγουμε άτακτα κυνηγημένοι. Κι αυτό νομίζω το καταλάβανε και οι εργαζόμενοι ή τουλάχιστον κομμάτι τους. Το ότι μια απλή απεργία σαν αυτή τροφοδότησε την παρέμβαση της αστυνομίας και μάλιστα με την απίστευτη αιτιολογία ότι "έχουν καταγγελίες από εργοδότες", άρα πρέπει να φύγετε, δηλαδή ότι μια μέρα κηρυγμένης απεργίας οι εργοδότες διαμαρτύρονται και αφού διαμαρτύρονται οι εργοδότες, η αστυνομία πρέπει να επέμβει, τώρα που έχει ακουστεί αυτό, είναι ένα θέμα. Αυτό επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για ένα πολιτικό ζήτημα το οποίο έχει να κάνει με κεντρικές πολιτικές στρατηγικές, που αφορούν γενικότερα το εργασιακό μοντέλο που πάει να επιβληθεί εδώ. Και γι' αυτό προσπαθήσαμε να υλοποιήσουμε αυτό που είχαμε αποφασίσει από πριν, ότι δηλαδή θα κάτσουμε στην Ερμού από τις 11 μέχρι τις 2, αν θυμάμαι καλά, χωρίς να κάνουμε παζάρια, να παίζουμε "άντε να φύγουμε ένα τέταρτο πιο νωρίς", κλπ Αυτό που γράφουμε (και) στο κείμενο είναι ότι η σύγκρουση με την αστυνομία δεν είναι αυτοσκοπός, ούτε πήγε κανένας εκεί για εκτονωθεί. Ήταν μαζεμένα κομμάτια εργαζομένων της Ερμού, τα οποία μας παρα-

καλούσαν να μείνουμε εκεί. Η αποφασιστικότητα μας τροφοδοτήθηκε από αυτή την στάση των εργαζομένων. Αν οι εμποροϋπάλληλοι μας βρίζανε και μας λέγανε "σηκωθείτε φύγετε" κλπ, δεν θα υπήρχε ούτε η ίδια ψυχολογική διάθεση να παραμείνουμε, να αντιπαρατεθούμε και να μείνουμε πιστοί μέχρι το τέλος σε ότι είχαμε αποφασίσει[...]

[...] Ας δούμε τώρα και την άλλη πλευρά. Κατέθηκε κόσμος να ψωνίσει εκείνη την Κυριακή; Τελικά γιατί κατεβαίνει ο κόσμος να ψωνίσει τις Κυριακές; Είναι όλοι αφεντικά και μικροαστοί αυτοί που κατεβαίνουν; Σε ποιο επίπεδο πρέπει να γίνει προσπάθεια να αλλάξει στάση ένα τουλάχιστον μέρος αυτού του κόσμου; Γιατί διάολο πρέπει να αλλάξει στάση αυτός ο κόσμος. Γνωρίζω για παράδειγμα ένα σύνθημα του συντονιστικού: Αν ψωνίζεις Κυριακές/ετοιμάσου να δουλέψεις Κυριακές.

Πολύς κόσμος κατέβηκε. Εξάλλου η κυβέρνηση προτού εφαρμόσει το μέτρο δεν πήγε απροετοίμαστη. Ήδη είχε κάνει κάποιες κινήσεις όπου είχε τσεκάρει την κίνηση στην αγορά, όπου ήταν όντως ενθαρρυντική για τους εργοδότες, όχι από άποψη κερδών, ούτε από άποψη εισπράξεων, αλλά από άποψης κίνησης. Είπα και πριν ότι ο καταναλωτής είναι ένα διαταξικό πράγμα που δεν έχει ενιαία χαρακτηριστικά και μόνο υποθέσεις μπορείς να κάνεις για τις συμπεριφορές του. Μια από τις πρώτες ερωτήσεις που μου κανες είναι γιατί ανοίγουν τα μαγαζιά τις Κυριακές, και δεν σου είπα επιπλέον μια αιτία. Αυτή είναι ότι οι εργοδότες θέλουν ακόμα και την Κυριακή να τους τα

«Σε συνθήκες ανέχειας και έντονης καταπίεσης μεγάλων μαζών της κοινωνίας, ακόμα και η κατανάλωση ελάχιστων, ασήμαντων ποσών, δημιουργεί στον άνθρωπο μια ψυχολογία ότι "παίρνω μια ανάσα»

ακουμπάς, να τους δίνεις πίσω τα ελάχιστα λεφτά του μισθού της βδομάδας. Αυτό το πράγμα έχει επίσης μια επιθετική πλευρά του κεφαλαίου: "σε όλη σου η ζωή, το χρήμα θα ξεκινάει και θα γυρίζει σε μένα". Γι' αυτό και τα φαινόμενα των τελευταίων χρόνων με πάρα πολλά πολιτιστικά γεγονότα να συσχετίζονται και να συγχρηματοδοτούνται από μεγάλες εταιρίες. Το mall κλπ είναι ενιαίοι χώροι που η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου ταυτίζεται με την κατανάλωση και το εμπόριο, δηλαδή να ξανά ακουμπάμε στα ταμεία τους ότι έχει πάρει ο κόσμος.

Υπάρχει και μια δεύτερη πλευρά. Σε συνθήκες ανέχειας και έντονης καταπίεσης μεγάλων μαζών της κοινωνίας, ακόμα και η κατανάλωση ελάχιστων, ασήμαντων ποσών, δημιουργεί στον άνθρωπο μια ψυχολογία ότι "παίρνω μια ανάσα". Για παράδειγμα τα Jumbo θεριέψανε πουλώντας ευτελή πράγματα, και το 80% των αρχικών πελατών τους ήταν μετανάστες. Ακόμα και ο μετανάστης είχε ανάγκη για να νιώσει καλύτερα μέσα σ' αυτές τις ασφυκτικές συνθήκες δουλειάς, εργασίας, κατοικίας, έλλειψης ελεύθερου χρόνου, ότι αγοράζει κάτι που κάνει έστω 60 λεπτά. Αυτή είναι μια μαζική ψυχολογία που προσπαθεί να περάσει στον κόσμο, που έχει άμεση σχέση με την κατάσταση της ανέχειας που ζει η μεγάλη μάζα του κόσμου. Βέβαια αυτοί που κατεβαίνουν στην Ερμού δεν ξέρουμε αν είναι αυτή η μάζα, μάλλον δεν είναι, αλλά η ψυχολογία είναι ενιαία. Και να μην υποτιμήσουμε βέβαια ότι αυτή η προσπάθεια του ανοίγματος πριμοδοτήθηκε με πάρα πολλούς τρόπους, με πρώτο και καλύτερο το τραπεζικό κεφάλαιο, όπως η Alfa Bank, που μοίραζε μπόνους τις Κυριακές, όπως και άλλα πολυκαταστήματα που κάνανε προσφορές σε πολλά προϊόντα μόνο για την Κυριακή και συνεχίζουν να το κάνουν[...]

[...]Πώς συνεχίστηκε το συντονιστικό; Τι στόχους έβαλε δηλαδή; Νομίζω ότι σύντομα συνειδητοποιήθηκε από πολύ κόσμο του συντονιστικού ότι την κατάσταση πρέπει να την πάρουν στα χέρια τους οι εμποροϋπάλληλοι, αλλιώς τα πράγματα θα είναι απλώς μια έκλαμψη που θα

οθήσει. Τι προσπάθειες έγιναν σε αυτή την κατεύθυνση; Ο αγώνας για τις Κυριακές έδωσε τρία καινούργια πράγματα. Ένα ότι μετά από πολύ καιρό καταφέραμε και επικοινωνήσαμε με τους εργαζόμενους, και μιλάω για ουσιαστική επικοινωνία. Εμφανίζονται και τα πρώτα αποτελέσματα από εργαζόμενους στο εμπόριο που αρχίζουν και συντονίζονται. Το δεύτερο είναι ότι συστάθηκε μέσα από αυτή τη διαδικασία και με επιμονή η ομάδα εργαζομένων στο εμπόριο, φτιάχνοντας μια δική τους αυτοτελή προσπάθεια, η οποία καταρχήν είχε σκοπό αν μη τι άλλο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στο εμπόριο να αλληλοενημερωθούν και να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Και το τρίτο στοιχείο είναι αυτό που ζήσαμε, νομίζω την πρώτη Κυριακή του Αυγούστου, όπου ενώ δεν υπήρχε κηρυγμένη απεργία άρα δεν υπήρχε επίσημη κάλυψη από την Ομοσπονδία, μεγάλο κομμάτι εργαζομένων εγκατέλειπε το μαγαζί που ήταν αποκλεισμένο και πολλές φορές έμενε και μαζί μας, στους αποκλεισμούς διπλών μαγαζιών.

Μετά από αυτή την Κυριακή, η επόμενη του ανοίγματος των μαγαζιών ήταν στις 13 Μαΐου, όπου τότε επιλέχτηκε σωστά να δοθεί η μάχη στην περιφέρεια. Να γίνουν μια σειρά αποκλεισμοί με τα ίδια χαρακτηριστικά που έγιναν στο κέντρο της Αθήνας στις γειτονιές και σε μικρή κλίμακα σε βιβλιοπωλεία του κέντρου κι όχι στην Ερμού. Από τις 13 Απριλίου όμως σηματοδοτήθηκε αυτό που λέγαμε πριν, η έναρξη της επικοινωνίας με τους εργαζόμενους στο εμπόριο, που αν μη τι άλλο συνειδητοποιήσανε ότι η μάχη που δίνεται, δίνεται με όρους αποφασιστικότητας και με κάθε τρόπο που μπορεί να δοθεί. Η επικοινωνία συνεχίστηκε, μεγάλωσε, σε καμία περίπτωση όμως δεν έχει εκφραστεί σε οργάνωση και ανάληψη από τους ίδιους τους εμποροϋπάλληλους της κατάστασης στα χέρια τους.

Αυτό βέβαια δεν οφείλεται μόνο σε αυτούς, αλλά και σε μια σειρά αδυναμίες που έχει και το κομμάτι του συντονιστικού και της ομάδας των εργαζομένων στο εμπόριο, που έχει να κάνει με τον τρόπο οργάνωσης αυτού του κόσμου. Οπότε πρέπει να περπατήσουμε

«Η αποφασιστικότητα μας τροφοδοτήθηκε από αυτή την στάση των εργαζομένων. Αν οι εμποροϋπάλληλοι μας βρίζανε και μας λέγανε "σηκωθείτε φύγετε" κλπ, δεν θα υπήρχε ούτε η ίδια ψυχολογική διάθεση να παραμείνουμε, να αντιπαρατεθούμε και να μείνουμε πιστοί μέχρι το τέλος σε ότι είχαμε αποφασίσει»

βήμα-βήμα σε αυτό το δρόμο της οργάνωσης μέσα στους χώρους δουλειάς[...]

[...]Αρα για να γίνει η επαφή με τους εμποροϋπάλληλους χρειάστηκε πολύ δουλειά και επιμονή. Γίνονται πάντα έτσι οι δουλειές, ή γίνονται κι αλλιώς; Για παράδειγμα εσύ είσαι 30 χρόνια στο κίνημα, ήταν εκείνη την εποχή πιο εύκολα τα πράγματα; Μοιάζει άσχετη η ερώτηση, αλλά σε ρωτάω επειδή κατά καιρούς έχουμε την τάση να μυθοποιούμε διάφορες εποχές[...].Δηλαδή η επαφή με τους εργαζόμενους δεν είναι ένα δύσκολο πράγμα; Δύσκολο με ποια έννοια; Ότι απαιτεί προσπάθεια, απαιτεί επιμονή, κλπ; Η δουλειά με τον κόσμο απαιτεί προσπάθεια, απαιτεί υπομονή, αλλά πάνω από όλα απαιτεί αποφασιστικότητα και στόχευση. Το σοβαρότερο θέμα είναι ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι όταν εμείς μιλάμε μια ώρα με τον εργαζόμενο, τις υπόλοιπες 8 ώρες του μιλάει η τηλεόραση, ο εργοδότης, ο προϊστάμενος, ακόμα και ο συνάδελφος. Αυτό δεν αντιμετωπίζεται ούτε με προκηρύξεις, ούτε με ένα χαρτί, πέρα από την προσωπική επαφή, το να δείχνεις ότι είσαι αποφασισμένος σε αυτό που κάνεις επειδή αυτό μετράει σήμερα, πάντα μετράγε αυτό και τρίτο να καταλάβει ότι ανοργάνωτος είναι στο έλεος του κάθε εργοδότη. Να καταλάβει ότι όπου είχαμε αποτελέσματα, επιτεύχθηκαν μόνο όπου είχαμε οργανωμένες δυνάμεις μέσα στους εργαζόμενους. Τώρα τα πράγματα ήταν πάντα δύσκολα και υπήρχαν και πιο δύσκολοι χώροι από το εμπόριο παλιότερα, που μόνο στην παρανομία μπορούσες να κάνεις κάτι, ή ακόμα και σήμερα. Γι' αυτό και η δική μας άποψη είναι ότι σήμερα στο εμπόριο μόνο παράνομες επιτροπές εργαζομένων μπορούν να υπάρξουν σε πρώτη φάση, πριν να δημιουργηθούν

εκείνες οι συνθήκες που θα επιτρέψουν άλλου τύπου οργάνωση (π.χ. επιχειρησιακό σωματείο). Μην ξεχνάμε ότι η οργάνωση των εργαζομένων είναι και το κομμάτι που επικεντρώνεται η εργοδοσία και εξαντλεί τα μέτρα καταστολής. Έχουμε ένα παράδειγμα που έως και 7 φορές πήγε να στηθεί επιχειρησιακό σωματείο σ' ένα χώρο και τα ονόματα των ιδρυτικών μελών διέρρεαν από τους δικηγόρους και απολύονταν οι εργαζόμενοι πριν κατατεθεί η αίτηση στο πρωτοδικείο.

Η δυσκολία αυτής της δουλειάς, να έρθεις σε επαφή με τους εργαζόμενους δηλαδή, οδηγεί πολλές φορές χωρίς να υπάρχει πρόθεση ένα κομμάτι του μαχόμενου κομματιού, να επικαλείται μια σειρά από πραγματικά προβλήματα. Για παράδειγμα όταν μας ακολουθεί ο κόσμος, λέμε "καλός είναι ο κόσμος", όταν δεν μας ακολουθεί λέμε "φταίει ο κόσμος". Δηλαδή εμείς de facto είμαστε οι σωστοί, ότι κι αν λέμε κι όποτε κι αν το λέμε, και στις καλές στιγμές λέμε ζήτω οι εργαζόμενοι και στις κακές στιγμές, "κοίτα που δεν καταλαβαίνουν". Όσο δικαιολογημένο κι αν είναι αυτό το παράπονο, ας κάτσουμε να σκεφτούμε τι κάνουμε εμείς για να επικοινωνήσουμε με τον κόσμο, κι ας το διορθώσουμε. Πάνω από όλα, ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες, είναι να πιστεύεις ότι αυτός που θα αλλάξει τα πράγματα είναι ο ίδιος ο εργαζόμενος. Να χεις απόλυτη εμπιστοσύνη στη δύναμη της οργάνωσης των εργαζομένων. Ο ρόλος των κομματιών που βγαίνουν μπροστά είναι να δείχνουν την εμπειρία και να συσπειρώνουν δυνάμεις που θα βοηθήσουν στην πάλη των εργαζομένων[...]

[...]Αρα, εσύ πιστεύεις κατά βάση ότι οι κινητοποιήσεις προκάλεσαν αυτή την από-

φαση του ΣΤΕ, και δευτερευόντως οι σχέσεις του μικρού εμπορικού κεφαλαίου, ή κυρίως η σύγκρουση που υπάρχει στα συμφέροντα μεταξύ μικρού και μεγάλου εμπορικού κεφαλαίου και δευτερευόντως οι κινητοποιήσεις μας; Έχει και μια σημασία αυτή η διάκριση.

Αυτό δεν θα το μάθει ποτέ κανένας, ούτε θα μπορέσει να δώσει απόλυτη απάντηση. Πιστεύω ότι η πλάστιγγα έγειρε προς την αναστολή του μέτρου για να ηρεμήσει λίγο η κατάσταση μέσα στα μαγαζιά. Άρα οι κινητοποιήσεις με την αποφασιστικότητα και τη συνείδηση τους (δεν ήταν πυροτέχνημα), παίξαν σοβαρό ρόλο σ' αυτή την απόφαση. Από την άλλη, το σίγουρο είναι ότι μπορείς να κάνεις μεγάλες κινητοποιήσεις εκτός τόπου και χρόνου, ή με χαρακτηριστικά που δεν ταρακουνάνε κομμάτια των εργοδοτών που εμπλέκονται, και υπάρχει περίπτωση σε μια δεδομένη περίοδο, ο τρόπος της παρέμβασης σου να δημιουργεί ερωτηματικά στα κομμάτια της αστικής τάξης που εμπλέκονται, πέρα από τις εσωτερικές τους αντιθέσεις, μέχρι πόσο πρέπει να το τραβήξουν. Αυτό μπορεί να ενσαρκωθεί σε μια απόφαση. Έχω το αντίστοιχο παράδειγμα της ΕΡΤ, που ήταν μεγάλος αγώνας, αλλά και τα χαρακτηριστικά του και ο τρόπος πάλης εξασφάλιζαν από την αρχή για την αστική τάξη, ότι την μάχη θα την κερδίσει. Γι' αυτό βγήκε και εκείνη η περίφημη απόφαση του ΣΤΕ. Εργαζόμενοι απομονωμένοι, μέσα σε ένα χώρο κλεισμένοι, οι οποίοι ξεπέρασαν τις αντοχές τους, και η κυβέρνηση το εκμεταλλεύθηκε αυτό, αφού δεν της δημιουργήσανε κανένα γενικότερο πρόβλημα...

(Σε ολοκληρωμένη μορφή η συνέντευξη-συζήτηση με μέλος της Εργατικής Σύσκεψης-Κόκκινης Γραμμής για τον αγώνα ενάντια στο κυριακάτικο άνοιγμα των καταστημάτων, θα την βρείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση skya.espinet.net)

Δίγα λόγια για τον όμιλο INDITEX

ZARA, ZARAHOME, MASSIMODUTTI, STRADIVARIUS, BERSHKA, OYSHO, PULL&BEAR

Ο όμιλος ιδρύθηκε από τον Αμανσιο Ορτεγκα, ο οποίος είχε ξεκινήσει την δικιά του μονάδα παραγωγής ρούχων για τρίτους το 1963. Το 1973 ήταν ένας μικρός εργοστασιάρχης με μερικές ακόμα μονάδες παραγωγής. Το 1975 άνοιξε το 1ο κατάστημα ρούχων στην Κορούνια. Ήταν η απαρχή μιας αλυσίδας καταστημάτων 6200 παγκοσμίως σε 86 χώρες. Σήμερα κατατάσσεται στην 3η θέση ανάμεσα στους πλουσιότερους ανθρώπους του πλανήτη με προσωπική περιουσία που αγγίζει τα 64 δις. ευρώ. Έδωσε το όνομα ZARA στην μεγαλύτερη αλυσίδα του ομίλου του. Οι υπόλοιπες αλυσίδες είναι: Zara Home, Massimo Dutti, Stradivarius, Bershka, Oysho, Pull & Bear, Uterque. Απασχολεί 120.000 ανθρώπους παγκοσμίως. Το 2012 οι πωλήσεις του γκρουπ ξεπέρασαν τα 15 δις ευρώ και τα κέρδη ανήλθαν σε 2,36 δις ευρώ.

Από το 2012 επένδυσε στο e-commerce μαζί με την Ελλάδα δραστηριοποι-

είται on line σε 24 χώρες. Η ανάπτυξη του βασίζεται σε μια σειρά πρωτοτυπιών για τα δεδομένα της βιομηχανίας ένδυσης. Ο όμιλος επέλεξε να μην διαφημίζεται κόντρα στην πρακτική της βιομηχανίας της μόδας, αλλά να επενδύει στην τοποθεσία και σε προβλεπόμενα καταστήματα. Δεν χρησιμοποίησε μεσάζοντες ή συνεργάτες franchise και αναπτύχθηκε παντού αυτόνομα πλην συγκεκριμένων περιοχών (π.χ. Ινδία) όπου η νομοθεσία τον υποχρέωσε να έχει τοπικό συνεργά-

τη μειοψηφικού ποσοστού συμμετοχής. «Εφηύρε» ένα από τα πλέον αξιοπρόσεκτα και αποτελεσματικά συστήματα προμηθειών παγκοσμίως, που του επιτρέπει να διακινεί 900 εκατομμύρια τεμάχια ρούχων το χρόνο με παράδοση στο κατάστημα μέσα σε 48 ώρες από τη στιγμή της παραγγελίας. Και τέλος κατάφερε να κλείνει τις σεζόν με μηδαμινό στοκ εμπορευμάτων, αποφεύγοντας τον μεγάλο εφιάλτη της βιομηχανίας ένδυσης, τα απαξιωμένα εμπορεύματα, καθώς κάθε

κωδικός προϊόντος παράγεται σε μικρή ποσότητα. Η άλλοτε βιομηχανική επιχείρηση έχει μετατραπεί σ' έναν πολυσχιδή όμιλο που ωστόσο έχει ελάχιστη σχέση με την παραγωγή. Σήμερα, η Inditex διαθέτει μόνο 10 εργοστάσια στην Ισπανία που καλύπτουν ένα μηδαμινό ποσοστό των αναγκών της. Αντιθέτως έχει αναπτύξει συνεργασίες με 1.400 προμηθευτές και παραγωγούς παγκοσμίως, οι οποίοι μετά από ειδική διαδικασία ελέγχου και επιλογής υπογράφουν συμβόλαια μαζί τον ισπανικό κολοσσό. Το κέντρο βάρους πλέον έχει μετατοπιστεί στο σχεδιασμό των συλλογών, τα καταστήματα που αποτελούν πρεσβευτές του ομίλου αλλά και την ταχύτερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

Όλα τα εμπορεύματα συγκεντρώνονται στην Ισπανία σε οκτώ πρότυπα κέντρα logistics τα οποία αναλαμβάνουν με αξιοζήλευτο αυτοματισμό να στείλουν εμπορεύματα (αεροπορικά ή οδικώς) στα τέσσερα σημεία του πλανήτη.

Στην Ελλάδα η INDITEX έχει 156 καταστήματα για ZARA, ZARAHOME, MASSIMODUTTI, STRADIVARIUS, BERSHKA, OYSHO, PULL&BEAR, και ετοιμάζει και άλλα 4 ακόμα. Το 2013 ήταν καλύτερο σε επίπεδο πωλήσεων για όλες τις εταιρίες του ομίλου, παρα την οικονομική κρίση. Πραγματοποιεί περί τα 400 εκ. ευρώ τζίρο στη χώρα μας παρότι έκλεισε 2 καταστήματα της αλυσίδας UTERQUE λόγω χαμηλών πωλήσεων (καταστήματα πώλησης δερμάτινων αξεσουάρ και υποδημάτων σε GOLDEN HALL και στην Κηφισιά). Έχει σε αυτά παρουσία μόνο μέσω του ιντερνετ.

Η ναυαρχίδα του ομίλου ιντιτεξ που κλείνει φέτος 22 χρόνια στην Ελλάδα (από το 1993) λειτουργεί 47 καταστήματα ZARA ανά την Ελλάδα εκ των οποίων τα 20 στην Αθήνα. Η αλυσίδα των καταστημάτων BERSHKA γεννιέται το 1998 από τον όμιλο Ιντιτεξ και απευθύνεται κυρίως σε νεανικό κοινό. Σήμερα αριθμεί 910 καταστήματα σε πάνω από 64 χώρες, με πωλήσεις

«Εφηύρε» ένα από τα πλέον αξιοπρόσεκτα και αποτελεσματικά συστήματα προμηθειών παγκοσμίως, που του επιτρέπει να διακινεί 900 εκατομμύρια τεμάχια ρούχων το χρόνο με παράδοση στο κατάστημα μέσα σε 48 ώρες από τη στιγμή της παραγγελίας.

που αντιστοιχούν στο 10% του συνόλου των εσόδων όλου του ομίλου. Η εταιρία δραστηριοποιείται εμπορικά με το σχεδιασμό, την κατασκευή, την διανομή, την πώληση ειδών μόδας στα καταστήματα. Η ομάδα των σχεδιαστών είναι πάνω από 60 επαγγελματίες και βγάζουν πάνω από 4000 διαφορετικά προϊόντα στα καταστήματα. Το κοινό της Bershka απευθύνεται σε νέα άτομα που γνωρίζουν τις τελευταίες τάσεις και που ενδιαφέρονται για τη μουσική, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τις νέες τεχνολογίες. Τα καταστήματα διακρίνονται για την στρατηγική τους θέση και την προσεγμένη αρχιτεκτονική τους. Η Bershka επιλέγει τις καλύτερες εμπορικές ζώνες σε κάθε πόλη και επιλέγει να εγκατασταθεί στις πιο διακεκριμένες περιοχές των κυρίως εμπορικών πυρήνων και σε μοναδικά κτίρια τα οποία ανακαινίζονται ανάλογα με την φιλοσοφία της ομάδας αρχιτεκτονικής της Bershka. Η ιδέα πίσω από το κατάστημα της Bershka είναι να αποτελέσει χώρο όπου θα προσελκύει τα νέα άτομα, θα τα κάνει να νοιώθουν άνετα και θα είναι το συνώνυμο της διασκέδασης. Όσο κοιτάζουν επιλέγουν και δοκιμάζουν τα ενδύματα, μπορούν να ακούν τις τελευταίες μουσικές επιτυχίες και να ακολουθούν τις τάσεις της αστικής τέχνης που αντικατοπτρίζονται στη διακόσμηση των εγκαταστάσεων. Δίνει μεγάλο βάρος στις βιτρίνες της. Ανανεώνονται σε κάθε καμπάνια. Κατω από ποιες εργασιακές συνθήκες όμως

Έχουν ακουστεί διάφορα για ράψιμο ρούχων σε πλοία μεταξύ Ασίας και Ευρώπης. Ωστόσο, δεν υπάρχει επίσημη καταγγελία γι' αυτό πέρα από φήμες.

ραβονται και πωλούνται όλα αυτά τα ρουχα;

Έχουν ακουστεί διάφορα για ράψιμο ρούχων σε πλοία μεταξύ Ασίας και Ευρώπης. Ωστόσο, δεν υπάρχει επίσημη καταγγελία γι' αυτό πέρα από φήμες. Υπαρχουν όμως κάποιες ειδήσεις στο διαδίκτυο που αφορούν: Zara Βραζιλίας, καθεστώς σύγχρονης δουλείας. Στις 16 Αυγούστου 2011, έπειτα από καταγγελία σωματείων στην τηλεοπτική εκπομπή Liga ξεκίνησαν έρευνες για τις συνθήκες εργασίας σε σύγχρονα κάτεργα που παράγουν ρούχα για λογαριασμό της εταιρίας Zara στη Βραζιλία. Στις 17 Αυγούστου, η Υπηρεσία Περιφερειακής Εποπτείας Εργασίας και Απασχόλησης του Σάο Πάολο έκλεισε μια βιοτεχνία που προμήθευε ρούχα την εταιρία Zara, όπου οι εργαζόμενοι εργάζονταν υπό συνθήκες σύγχρονης δουλείας. Οι 15 εργαζόμενοι είχαν εισαχθεί παρανόμως στη Βραζιλία από τη Βολιβία και το Περού και ήταν κλειδωμένοι σε μικρά διαμερίσματα ενώ έραβαν ρούχα για 12-18 ώρες την ημέρα 6-7 μέρες την εβδομάδα. Δεν μπορούσαν να βγουν από τα διαμερίσματα χωρίς τη συγκατάθεση του επόπτη και δεν είχαν ζεστό νερό για μπάνιο ούτε αρκετό φαγητό. Οι Βολιβιανοί πληρώνονταν περίπου 1.14 δολάρια για κάθε ρούχο που έραβαν, ενώ η λιανική τιμή στα καταστήματα της Βραζιλίας για το ίδιο ρούχο ήταν περίπου 126 δολάρια (76 ευρώ). Από τα χρήματα που κέρδιζαν πληρωνόταν το ενοίκιο αλλά και το κόστος της μεταφοράς τους από τη Βολιβία στη Βραζιλία. Πολλοί εργάζονταν για 3-4 μήνες μέχρι να ξεπληρώσουν τους δουλέμπορους.

Οι έρευνες συνεχίστηκαν και συνολικά βρέθηκαν 4 βιοτεχνίες με ανάλογες συνθήκες που έραβαν ρούχα για λογαριασμό της Zara. Ο μισθός των εργαζομένων στα σύγχρονα αυτά κάτεργα κυμαινόταν από 156 έως και 290 μηνιαίως όταν ο κατώτατος μισθός στη Βραζιλία είναι 344 δολάρια. Ανάμεσα στους εργαζόμενους βρέθηκε και κορίτσι ηλικίας 14 χρονών! Οι έρευνες συνεχίζονται, ενώ η εταιρία Zara ήδη βαρύνεται με 52 κατηγορίες για παραβάσεις και έχει τεθεί υπό έρευνα από το Υπουργείο Εργασίας της Βραζιλίας. Η εταιρία Zara, που ανήκει στον όμι-

λο Inditex, τον μεγαλύτερο όμιλο λιανικής πώλησης ρούχων παγκοσμίως, συνεργάζεται με την εταιρία AHA που είναι υπεύθυνη για τις εταιρίες υπεργολαβίας που συνεργάζονται με την εταιρία Zara.

Η Inditex δήλωσε ότι οι κατηγορίες αποτελούν σοβαρή παραβίαση του κώδικα της εταιρίας για τους εξωτερικούς προμηθευτές κι έτσι ρίχνει την ευθύνη στην AHA. Ο Ineke Zeldenrust της Εκστρατείας για «Καθαρά Ρούχα» στο Άμστερνταμ, δήλωσε ότι τέτοιες υπεργολαβίες είναι συνηθισμένες στη βιομηχανία. «Είναι ευθύνη της Zara να γνωρίζει ποιος φτιάχνει τα ρούχα της», δήλωσε. «Σύμφωνα με τον κώδικα

δεοντολογίας που έχουν υπογράψει, είναι υπεύθυνη για οποιονδήποτε εμπλέκεται στην αλυσίδα προμηθειών. Η επιτήρηση είναι δική της ευθύνη.» Νωρίτερα φέτος, εκατοντάδες εργαζόμενοι λιποθύμισαν σε εργοστάσια υφασμάτων στην Καμπότζη εξαιτίας της υπερβολικής ζέστης, των υπερωριών και της έκθεσής τους σε χημικά, θέτοντας μεγάλες εταιρίες λιανικής πώλησης όπως τις H&M, Marks & Spencer και την Inditex στο προσκήνιο και τους προμηθευτές τους υπό έρευνα. Τον Ιούλιο, 300 εργαζόμενοι της Ισπανικής εταιρίας Zara διεξήγαγαν πορεία στη Μαδρίτη, διαμαρτυρόμενοι ότι το 80% του κυρίως γυναικείου

προσωπικού εργάζονται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου (μικρής διάρκειας). Στην Ελλάδα οι εμπορούπαλληλοι του ομίλου ξερονουν πολύ καλά ότι πισω από κάθε βιτρίνα υπαρχει μια απιστευτη εντατικοποιηση της εργασιας, η οποια σε στιγμες εντασης π.χ. γιορτες, δεν σημαινει τιποτα άλλο, παρα πληρη εξαντληση του εργαζομενου. Πολλοί εργαζόμενοι έχουν δεχτεί μετατροπές στις συμβάσεις τους από 8ωρες σε 6ωρες ή 4ωρες μπροστα στο φοβο της απολυσης. Είναι παρα πολλοι οι εργαζομενοι που δουλευουν με συμβασεις 4ωρες και βεβαια ολοι αναγκαζονται να εργαζονται και τις κυριακες, τις οποιες, εσπευσε η διοικηση της εταιριας να τις εφαρμοσει και τις 52 παρολες τις αντιδρασεις. Από την άλλη, διαλεγει τους εργαζομενους καθ' υψος κατά βαρος κλπ. ωστε να ταιριαζουν στην εικονα που θελει να πλασαρει στο αγοραστικο κοινο. Αυτο για τον οποιοδηποτε εργαζομενο δεν μπορει να είναι τιποτα άλλο παρα ο απολυτος εξευτελισμος, από τι χρωμα μαλλιων θα εχει, μεχρι αν θα παρει ένα κιλο βαρους κατά τη διαρκεια της περιοδου που θα δουλευει!!!

Στις 16 Αυγούστου 2011, έπειτα από καταγγελία σωματείων στην τηλεοπτική εκπομπή Liga ξεκίνησαν έρευνες για τις συνθήκες εργασίας σε σύγχρονα κάτεργα που παράγουν ρούχα για λογαριασμό της εταιρίας Zara στη Βραζιλία

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΙΜΑΝΤΑ ΒΟΛΟΥ

Στις πολυεθνικές ο αγώνας είναι δύσκολος & επίμονος

αλλά είναι ο μόνος που δείχνει το δρόμο να τον στηρίξουμε απ' έξω με κάθε τρόπο

Την συνέντευξη που ακολουθεί την πήραμε στα μέσα Νοέμβρη από εργάτη του Ιμάντα στο Βόλο, μέλος του σχήματος Εργατική Αυτονομία που δραστηριοποιείται μέσα στο εργοστάσιο εξασφαλίζοντας και έδρες στο δσ του σωματίου εργαζομένων. Μετά τη νικηφόρα απεργιακή μάχη που δόθηκε αρχές Σεπτεμβρίου, μας μιλά για τις συνθήκες εργασίας, τις εμπειρίες αγώνα, τις προοπτικές που αναπτύχθηκαν και την παρακαταθήκη που αφήνει η δική τους προσπάθεια.

Θα μπορούσες να μας πεις λίγα λόγια για το εργοστάσιο που εργάζεσαι; Τι παράγει και πόσους εργαζόμενους απασχολεί; Πόσα χρόνια λειτουργεί; Απασχολεί κόσμο για πολλά χρόνια ή εναλλάσει το προσωπικό με συμβάσεις ή εποχιακούς;

Το εργοστάσιο αυτό έχει 42 χρόνια λειτουργίας εδώ στο Βόλο και έγινε εξαιτίας της ύπαρξης και της δομής της

ΔΕΗ και του δημόσιου χαρακτήρα της όσο δημόσιος μπορεί να είναι. Το προϊόν που παράγεται είναι ταινιόδρομοι για ορυχεία πχ. Μεγαλόπολη, Πτολεμαίδα κλπ. Αυτό το εργοστάσιο ξεκίνησε όταν ξεκίνησε με 50-60 άτομα και το 1995 έφτασε στο ταβάνι του με 305 άτομα. Από το 95 και ύστερα άρχισε να μετεξελίσσεται και σε εξαγωγική παραγωγική μονάδα με κατεύθυνση σε όλο τον κόσμο. Βέβαια υπήρχε ένας μύθος ανάμεσα στους εργαζομένους, μια ψευδαίσθηση ότι επειδή ανήκουμε στην Continental και το τμήμα στο οποίο ανήκουμε εμείς λέγεται Contitech (είναι το τμήμα εκείνο που παράγει ταινιόδρομους με 100 περίπου εργοστάσια σε όλο τον κόσμο) ό,τι κι αν γίνει αν δεν πάμε καλά πχ στις παραγγελίες θα μας βοηθήσουν τα άλλα εργοστάσια του ομίλου δίνοντας σε εμας παραγγελίες. Αυτό βέβαια, στον καπιταλισμό δεν ισχύει πχ εμείς στέλναμε προϊόντα πάρα πολύ καλά

και πάρα πολύ ακριβά στην Αυστραλία. Ο όμιλος, όμως, κάποια στιγμή επένδυσε 2 εργοστάσια στην Αυστραλία. Όταν το προϊόν που παράγεις κοστίζει 100 ευρώ και 10 τα μεταφορικά 110 και αυτό το προϊόν πήγαινε στην Αυστραλία, αυτό για το αφεντικό δεν είχε συμφέρον. Αυτός, λοιπόν, έστησε εκεί 2 μαγαζιά. Και σου λέει με 80 ευρώ κρατάω τους πελάτες των ορυχείων της Αυστραλίας, αντί να πληρώνω 110 είναι απλά.. Υπήρχε στον κόσμο η αντίληψη ότι η Continental είναι μια οικογένεια. Οικογένεια όμως τι σημαίνει; όταν εσύ είσαι μια τετραμελής οικογένεια και ένα μέλος της οικογένειάς σου έχει πρόβλημα πέφτουν πάνω του όλοι να το βοηθήσουν. Εδώ δεν ισχύει κάτι τέτοιο, εδώ μετράει το κέρδος των μετόχων. Και εδώ δεν λογαριάζουν τίποτα, ούτε ανθρώπους, ούτε οικογένειες, ούτε τίποτα, τα διαλύουν όλα. Αυτός είναι ο Ιμάντας ο οποίος μετεξελίχθηκε σε μια εξαγωγική μονάδα προς όλο τον κό-

σμο. Και Λατινική Αμερική και Καναδά και όπου μπορείτε να φανταστείτε. Στη συνέχεια και ειδικά τώρα με αυτήν την κρίση ο Ιμάντας επιχείρησε να αξιοποιήσει το υπάρχον νομοθετικό εργασιακό πλαίσιο ως προς το να κατεβάσει το εργατικό κόστος. Και πώς θα γίνει κάτι τέτοιο; με τον κλασικό τρόπο, δηλαδή μείωση των μισθών. Άρχισε λοιπόν να αξιοποιεί τα πάντα η εργοδοσία και δημιούργησε μια τεχνητή κρίση. Δηλαδή επειδή οι παραγγελίες που εμείς παράγουμε όταν είναι να τις πάρουμε δεν έρχονται απ'ευθείας στην Ιμάς παρά πάνε στην Contitech (που τα κεντρικά της είναι στο Αμβούργο) η οποία και τις διανέμει στην Τουρκία, στη Ρουμανία, στη Σερβία, στην Ιταλία κλπ και όταν αυτός θέλει να σου δημιουργήσει κρίση είναι πολύ απλό, δε σου δίνει παραγωγή. Δημιουργεί λοιπόν ένα φοβικό κλίμα πχ ότι δεν πάει καλά το εργοστάσιο, ένα εργοστάσιο που παρεμπιπτόντως δεν χρωστάει

σε καμία τράπεζα δεν έχει υποθηκεύσει τίποτα (αυτά είναι στοιχεία που μας τα έχει δώσει η ίδια η εταιρία). Μιλάμε για ένα εργοστάσιο κερδοφόρο. Απλώς η κρίση που δημιούργησαν με την έλλειψη παραγγελιών ήταν καθαρά μία τεχνητή κρίση. Αυτό το εργοστάσιο στα 42

«Αυτό το εργοστάσιο στα 42 χρόνια που λειτουργεί ήταν ένα εργοστάσιο που μέχρι το 2008 ήταν σε βαθύτατη καταστολή ο εργαζόμενος».

«Έχουμε ζητήσει επανειλημένα από το Ινστιτούτο υγιεινής και ασφάλειας της ΓΣΕΕ να έρθει εδώ και να κάνει έλεγχο ατμοσφαιρικών ρύπων. Για να έρθει όμως αυτό το όργανο εδώ πρέπει να συνυπογράψει και η επιχείρηση».

χρόνια που λειτουργεί ήταν ένα εργοστάσιο που μέχρι το 2008 ήταν σε βαθύτατη καταστολή ο εργαζόμενος και ένας αέρας ελευθερίας με ό,τι μορφή μπορεί να υπάρξει σε ένα σύγχρονο νταχάου όπως το εργοστάσιο αυτό(που είναι και βαθύτατα ανθυγινηνό εργοστάσιο γιατί είναι χημική βιομηχανία) άρχισε να φυσάει από το 2008. Εμείς η εργατική αυτονομία το 2008 βγάλαμε 2 έδρες στο 9μελές συμβούλιο όπου τότε συμμετείχε και το μικρό το εργοστάσιο που είναι στα 200-300 μέτρα που είναι το Σύρμα με 50 εργαζόμενους. Αυτοί αν και ανήκανε σε άλλη αμοσπονδία στην ομοσπονδία του μετάλλου (δηλαδή το ταμείο τους είναι στο μέταλλο) για διάφορες σκοπιμότητες από τα εργοδοτικά σωματεία που παρήλασαν όλα αυτά τα χρόνια, προσεταιρίστηκαν το Σύρμα και το ενέταξαν παράνομα στο ίδιο μπλοκ με το δικό μας, κάνανε δηλαδή κοινό σωματείο με πρόσχημα ότι είχαν τον ίδιο εργοδότη για να βγάλουνε τους εκάστοτε πρόεδρους έναν ή δύο παραπάνω αντιπροσώπους για το εργατικό κέντρο καθαρά για ψηφοθηρικούς λόγους ή για προσωπικές στρατηγικές. Κάποια στιγμή η εταιρία όταν έπαψε να την εξυπηρετεί αυτό και την έδιωξε τη σύναψη της επιχειρησιακής σύμβασης(γιατί εμείς έχουμε υπογράψει μια επιχειρησιακή σύμβαση από το Δεκέμβρη του '12 και η οποία θα λήξει το 2015 ζήτησε από εμάς να μπορεί να αντικαταστήσει την υπάρχουσα παραγωγή στο 40% με εργολαβικούς. Εμείς αυτό το πράγμα δεν το δεχτήκαμε δεν το δέχτηκε και το Σύρμα.

Όταν αυτοί έκαναν μια επένδυση 8εκ. και στο σύρ-

μα είδαν το πρόβλημα τότε πήγαν δικαστικά και απέδειξαν το αυτονόητο ότι δηλαδή το Σύρμα δεν μπορεί να είναι με τον Ιμάντα. Ο μιν Ιμάς ανήκει στη γενική ομοσπονδία, το Σύρμα ανήκει στο μέταλλο και οδήγησαν τους εργαζομένους του Σύρματος εξαναγκαστικά στο να δημιουργήσουν μία ένωση προσώπων για 50 άτομα. Τώρα λοιπόν εμείς που στις 26 Νοέμβρη έχουμε εκλογές στον Ιμάντα θα οδηγηθούν και αυτοί στο να φτιάξουν καινούριο επιχειρησιακό σωματείο είτε να πάνε στο κλαδικό. Το Σύρμα όταν το οδήγησαν στην ένωση προσώπων διενήργησαν ψηφοφορία για το αν δέχονται σε αντίθεση με τη δική μας επιχειρησιακή σύμβαση να μπουνε εργολαβικοί, και αυτοί με μια πλειοψηφία 25-23 ψήφισαν να. Εμείς που δεν δεχθήκαμε να μπουνε, ο εργοδότης σε απάντηση απέσυρε το άρθρο 4 της επιχειρησιακής όπως αυτός την ήθελε.

Αυτό σημαίνει ότι το απέσυρε μεν, έχει δικαίωμα δεβάσει νόμου να σου φέρει εργολαβικούς. Εμείς βέβαια σαν σωματείο τον παγιδεύσαμε σε μια άλλη λούμπα. Αφού δεν δεχτήκαμε να υπάρχει αυτός ο όρος, γιατί να του το απαγορεύσεις δεν μπορείς, και ενώ θέλαμε να φύγει ο όρος για να μπορεί στη συνέχεια όταν χρειαστεί και όταν εμείς το εκτιμήσουμε να πάμε σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις για αυτό το ζήτημα, τον οδήγησαμε στην εξής παγίδα. Στο ένα άρθρο της επιχειρησιακής αναφερόταν ότι στην περίπτωση που θα θέλει να κάνει προσλήψεις θα κάνει προσλήψεις με 6μηνη σύμβαση που θα περιλαμβάνει 33 ευρώ και ό,τι δικαιούται και ό,τι συν παίρνουμε εμείς πχ τριετίες, πριμ παραγωγικότητας κλπ και μετά από το

6μηνο θα πρέπει να τον νομιμοποιεί και επομένως να ακολουθεί την παλιά κλαδική σύμβαση που ίσχυε. Αυτός υπέγραψε τελικά αυτή τη σύμβαση όχι επειδή εμείς είμαστε πιο έξυπνοι απλώς λειτούργησε με τη λογική υπογράφη και βλέπουμε. Για εμάς αυτό αποτελεί ένα άλλοθι ότι όταν η εργοδοσία μας επιτεθεί εμείς να βγούμε και να πολεμήσουμε.

Να μας μιλήσεις και για τις συνθήκες εργασίας που επικρατούν για σας με σκοπό να γνωρίσουμε και μεις που διαβάσαμε τις εξελίξεις στο χώρο σας για το τι επικρατεί και βασικά να σας γνωρίσουμε λίγο καλύτερα και να μάθουμε από την εμπειρία σας.

Ας αρχίσω από τις συνθήκες εργασίας στο Σύρμα. Εκεί οι μηχανές αναπαράγουν φοβερό και εκωφαντικό θόρυβο. Έχουν γίνει απόπειρες να μειωθεί ο θόρυβος αλλά όχι με ουσιαστικά αποτελέσματα. Και πρόκειται για κάτι που είναι φοβερά επιβλαβές για την υγεία. Έχουν συμβεί πολλά ατυχήματα και συνήθως επειδή μαζεύουν το σύρμα σε καρούλια εαν δεν προσέξεις μπορεί να κόψεις και δάχτυλο, έχουν συμβεί τέτοια γεγονότα. Στον Ιμάντα το περιβάλλον είναι βαθύτατα ανθυγιεινό, είναι τριτοκοσμικές οι συνθήκες. Έχουμε ζητήσει επανειλημένα από το Ινστιτούτο υγιεινής και ασφάλειας της γσεε να έρθει εδώ και να κάνει έλεγχο ατμοσφαιρικών ρύπων. Για να έρθει όμως αυτό το όργανο εδώ πρέπει να συνυπογράψει και η επιχείρηση. Η επιχείρηση λοιπόν για λόγους ενόητους δε συνυπογράφει κάτι τέτοιο με αποτέλεσμα για να παίρνει το ISO του προϊόντος καταφεύγει σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που κανείς δεν ξέρει ποια είναι τα αποτελέσματα και τι είδους μετρήσεις κάνουν. Υπάρχουν περιπτώσεις που τους πιάσαμε να μετράνε ανύπαρκτα πράγματα. Αυτό το εργοστάσιο επίσης όταν ξεκίνησε με 50-60 άτομα χωροταξικά δεν μπορεί σήμερα να ανταποκριθεί όταν απέκτησε 280 άτομα να πληροί τις προϋποθέσεις ασφάλειας(πχ από που θα παίρνουν τα κλαρκ αν υπάρχει ο κατάλληλος διάδρομος). Ύστερα πάμε στα χημικά που είναι καρκινογόνα. Αναγκαζόμαστε να δουλεύουμε σε χώρους με ανύπαρ-

κτα συστήματα καθαρισμού. Σημειωτέον πως σε κάποιους από τους συναδέλφους που συνταξιοδοτήθηκαν μετά από μικρό διάστημα παρουσιάστηκαν περιστατικά καρκίνου. Και στην Ελλάδα δεν υπάρχει ο θεσμός της διάγνωσης των επαγγελματικών νόσων. Στην ουσία δεν ξέρουμε τι μας ξημερώνει εκεί και η εταιρία αρνείται πεισματικά να δεχθεί να έρθει το Ινστιτούτο υγιεινής και ασφάλειας της γσεε. Υπάρχει επίσης μια ασυδοσία και έχουμε εμπλακεί σε μία διαμάχη η οποία θα οδηγήσει σε μια επίλυση του προβλήματος που αφορά τη χρήση περονοφόρων κλαρκ και γερανών. Ο καθένας έφερνε ό,τι ήθελε. Είμαστε οι πρωταθλητές στα ατυχήματα σε όλη τη ΒΙ.ΠΕ. Βόλου απλώς είμαστε τυχεροί που δεν έχουμε ως τώρα θανατηφόρο, απλώς από σύμπτωση. Τέλος οι άδειες σε αντίστοιχες βιομηχανίες στην Ευρώπη είναι 6 εβδομάδες το χρόνο ενώ εδώ συμφώνα με το νόμο στην καλύτερη αν έχει συμπληρώσει αρκετά χρόνια δικαιούσαι 30-32 μέρες. Και σου δίνει τις μισές όποτε θέλει αυτός και σε σταματά δύο πενήνθερα το καλοκαίρι. Σε δύο πενήνθερα δεν μπορείς να αναπληρώσεις αυτό που δέχεσαι επί τόσο χρόνο εκεί μέσα(ψυχολογικά, ακτινολογία κλπ).

Απ' ότι διαβάσαμε έχετε σωματείο στο χώρο σας. Το έχετε φτιάξει πολλά χρόνια και κάτω από ποιες συνθήκες και πώς καταφέρατε και το ιδρύσατε; Με το δεδομένο ότι είναι πολύ δύσκολο να φτιαχτεί εργοστασιακό σωματείο τα τελευταία χρόνια; Υπάρχει συμμετοχή του κόσμου στις διαδικασίες (γενικές συνελεύσεις, απεργίες, και σε άλλες δραστηριότητες);

Το σωματείο αυτό μαζί με την ίδρυση του Ιμάντα άρχισε να λειτουργεί με συνδικάτα που είχαν διοικήσεις βαθύτατα εργοδοτικές. Ο κόσμος πριν από 17 χρόνια όταν πήγα στο εργοστάσιο δεν φοβόταν τον εκπρόσωπο των εργοδοτών (τον Γερμανό επιτηρητή/αφού στήθηκε αυτό το εργοστάσιο από κάποιον Κοχ, περιοδικά οι διευθυντές αλλάζουν, έρχονται διάφοροι από τη Γερμανία κάνουν εδώ το "αγροτικό" τους με σκοπό να ανέβουν την κλίμακα της Continental). Προφανώς οι συγκεκριμένοι άνθρωποι δεν αγάπησαν ούτε τον

τόπο ούτε τους ανθρώπους που τους παρέχουν έναν μυθικό τρόπο ζωής. Αυτά τα συνδικάτα λειτουργούσαν έτσι. Ύστερα από εργατικό ατύχημα συναδέλφου το '04 το οποίο και κατήγγειλα επώνυμα, δέχτηκα έναν ανευ όρων πόλεμο από την εργοδοσία που ξεκίνησε με μεταφορά μου σε δυσμενές για την ηλικία μου πόστο. Μετά τη δική μου αντίδραση και δηλώνοντας τους την αδυναμία μου να ανταπεξέλθω, με κάλεσαν σε απολογία με την αιτιολογία ότι προσποιούμουν αδυναμία. Στα δυο δικαστήρια που ακολούθησαν η εργοδοσία έχασε αφού δεν μπόρεσε να αποδείξει τίποτα. Με την ενέργειά τους αυτή το μόνο που κατάφεραν να πετύχουν ήταν να διαψεύσουν τα ίδια τα επιχειρήματά τους εναντίον μου. Οι περισσότεροι συνάδελφοί μου τότε κατάλαβαν πως δεν ήμουν εγώ αυτός που ήθελε να κλείσει το εργοστάσιο όπως με κατηγορούσαν. Όταν λοιπόν το '08 έγιναν οι πρώτες εκλογές καταφέραμε και βγάλαμε 2 έδρες σαν σχήμα, σαν "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ". Η εργατική αυτονομία είναι ένα σχήμα που αρχίζει και τελειώνει μέσα εκεί, δεν είναι και κάτι που επεκτείνεται και έξω από εκεί, δεν θα μπορούσε να είναι έτσι απο τη στιγμή που άνθρωποι εκεί μέσα έχουν ψηφίσει ηλιθιωδώς ακόμη και χρυσή αυγή, χωρίς προφανώς να είναι φασίστες. Προφανώς όταν εγώ ξεκίνησα εκεί, ξεκίνησα με ανθρώπους που δεν είχαν άμεση επαφή με την πολιτική. Αυτό που τους ενδιέφερε ήταν το στοίχημα και το ποδόσφαιρο. Δεν παρήγγειλα, ζητώντας ανθρώπους για να φτιάξω το σχήμα. Έπρεπε δηλαδή να μεταγγίσω κάποιες απόψεις μου σε έναν κόσμο που όλα εκείνα που εμένα με κέντριζαν και ήταν σκοπός της ζωής μου γι'αυτούς ήταν άγνωστα. Παρ' όλα αυτά τα καταφέραμε και κάναμε αυτό που κάναμε. Εγώ μέσα εκεί δεν ψηφίστηκα από αριστερούς ή αναρχικούς άρα για να πάρεις 75 ψήφους προφανώς όλους αυτούς τους έχεις κερδίσει από την κοινή δεξαμενή. Αυτοί λοιπόν που μέχρι χτες ψηφίζαν εργοδοτικά σωματεία με την έλευση τη δική μας σαν σχήμα και με τον προσωπικό μου αγώνα τους κερδίσαμε. Και όσοι θεωρούν πως περνώντας την πύλη

«Ουσιαστικά η πρόταση των 4 μηνών εκ περιτροπής εργασίας είναι ένα βήμα πριν τις απολύσεις. Δεν δικαιολογείται και αποδείχθηκε».

ενός τέτοιου νταχάου αρκεί ο Πάνενουκ και οι απόψεις του για να σαρώσεις τα πάντα, θα απογοητευτούν σφόδρα. Εγώ όταν πρωτοδιάβασα τον Άντον Πάνενουκ με τα εργατικά συμβούλια θεώρησα πως θα μπω μέσα και θα σαρώσω. Δεν είναι όμως έτσι. Άλλο τι θέλουμε κι άλλο ποια είναι η σκληρή πραγματικότητα. Όταν σε αυτό το εργοστάσιο επί 36 χρόνια ο εργαζόμενος έχει την αίσθηση του δημόσιου υπάλληλου(με καλούς μισθούς κλπ.) τι μπορείς να του πεις εσύ τα χρόνια της δανειοδοτούμενης αφθονίας; να του πεις για κάθετες δομές του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος; όταν πρωτοπήγα εγώ στο εργοστάσιο αυτό, είπα πως σε δύο χρόνια θα έχω αλλάξει τα πάντα, περάσαν 11 και δεν άλλαξα τα πάντα. Για τη συμμετοχή του κόσμου στις διαδικασίες τώρα. Πριν φτιάξουμε εμείς το σχήμα μας η συμμετοχή του κόσμου στις διαδικασίες γινόταν κυρίως με θεαματικούς όρους. Έβγαινε ο πρόεδρος του εργοδοτικού σωματείου και και στη συνέχεια περίμενε το σώμα να βγω εγώ, ακολουθούσαν ατέλειωτοι διάλογοι που μπορεί να ήταν και ουσιαστικοί αλλά δεν ήταν αυτό που ήθελα εγώ. Όλο αυτό μετεξελισσόταν σε ένα θέμα δηλαδή πάμε να ακούσουμε τη μονομαχία του εργοδοτικού σωματείου και εμού. Αυτό γενικά προσπαθούσα να το πολεμήσω. Σιγά σιγά διαφαίνεται μεγαλύτερη συμμετοχή. Μιλάει ο κόσμος δεν εξαντλούνται στο τι θα πω εγώ στο τι θα πει εκείνος άντε και στις δευτερολογίες. Υπάρχει μια συμμετοχή που οφείλεται στην αντίληψη που έχουμε εμείς. Έχουμε πει πως δεν είμαστε κάτι παραπάνω από κανέναν σας. Αυτή τη στιγμή αισθάνομαι "εργατοπατέρας" είμαι εργατοπατέρας, γιατί; γιατί από τη στιγμή που αποδέχεται αυτές τις διαδικασίες δηλ

εκλογές, σχήματα κλπ, αφού αποδέχεται τους όρους αντιπρόσωπος, εργατικό κεντρο ενώ το πολεμάς και εμείς αυτό που θέλουμε είναι η συνένευσή, όσο και αν δεν το θέλουμε καταλήγουμε να είμαστε κάτι τέτοιο. Εργατοπατέρας δεν το θέλω να είμαι μα όταν αποδέχομαι το ότι θα εκλεγώ στο σωματείο όταν θα είμαι μέλος 3 χρόνια καταλήγω να είμαι. Η διαφορά μας όμως είναι πως αυτό που λέμε είναι ότι εσείς είστε οι πρωταγωνιστές. Η φράση των Ζαπατίστας όλα για όλους τίποτα για μας αυτό που λέει είναι πως όταν όλα θα ανήκουν σε σας μοιραία θα ανήκουν και σε μένα. Δεν παριστάνω τον φιλόανθρωπο!

Διαβάσαμε για την απόφαση του εφετείου που κερδίστηκε ενάντια στην εταιρεία και η οποία έκρινε ότι η απεργία σας ήταν νόμιμη. Θα θέλαμε να μας ενημερώσεις πιο αναλυτικά για την ίδια την απεργία

πως ξεκίνησε, την συμμετοχή και την στάση του κόσμου αλλά και της εταιρίας. Πώς κρίνουν οι εργαζόμενοι την απόφαση των δικαστηρίων; Μιας και από εμπειρία ξέρουμε ότι είναι πολύ δύσκολο να κερδίσει εργαζόμενος και σε 20 βαθμό δικαστικό αγώνα!

Καταρχήν αυτήν την ενότητα θα την δούμε κάτω από τη σκιά ενός εργοστασίου που δεν απεργούσε. Δεν απεργούσε ούτε καν στις "τουφεκιάς" της ΓΣΕΕ όπου με το πρόσχημα της ξεπουλημένης ΓΣΕΕ κλπ προτιμούσαν να κάνουν το μεροκάματο. Είχαμε προέδρους που μετέφεραν εργαζόμενους (επειδή το ΠΑΜΕ έκλινε το σταυροδρόμι στη ΒΙ.ΠΕ.) και τους έφερναν στο εργοστάσιο. Γενικώς γίνονταν γελοιοότητες που έχουν καταγγελθεί. Στις απεργίες της γσεε από το 08 και μετά άντε να απεργούν 40-50 άτομα, ενώ οι υπόλοιποι πήγαιναν κανονικά στη δουλειά(φανταστείτε τώρα στις απογευματινές και βραδινές βάρδιες τι επικρατούσε). Όταν λοιπόν το καλοκαίρι λίγο πριν την άδεια του καλοκαιριού ήρθε η εργοδοσία και μας είπε ότι εγώ προτίθεμαι μονομερώς (γιατί μου το επιτρέπει ο νόμος) να εφαρμόσω την εκ περιτροπής εργασία για 4 μήνες εμείς απαντήσαμε πως δεν πειθαρχούμε σε αυτό, δεν το θέλουμε αυτό και θα απαντήσουμε δυναμικά. Τον προηγούμενο Νοέμβρη, έναν χρόνο πριν,

είχαν έρθει στην Ελλάδα υψηλόβαθμα στελέχη της Contitech-κάποιος Στρούκ και κάποια Κάμπελ- οι οποίοι προσπάθησαν να ανιχνεύσουν τις διαθέσεις μας. Αυτό που έκαναν είναι ότι ήρθαν, κάλεσαν τη διοίκηση του σωματείου και επί δύο μέρες μας έκαναν σεμινάρια περί ευέλικτης εργασίας, ποιες μπορεί να είναι οι μορφές κλπ. Λες και εμείς περιμέναμε αυτούς να μας πουν τι σημαίνει ευέλικτη εργασία και ποιες είναι οι εκδοχές της. Όταν είδαν ότι εμείς δεν πειθαρχούμε μας απείλησαν λέγοντας ότι εφόσον δε συμφωνείτε να ξέρετε ότι το plan B(είχε τέσσερις άξονες αυτός) είναι ήδη στον ιμάντα. Όταν εγώ τον ρώτησα τι εννούσε ότι είναι ήδη στον ιμάντα αν και γνώριζα από πριν την απάντηση, μου απάντησε πως το σχέδιο της εκ περιτροπής εργασίας είναι ήδη εδώ. Πέρασαν 8 μήνες από τότε και η εταιρία έκρινε ότι μπορεί να το εφαρμόσει. Ξεκινήσαμε με μία στάση εργασίας και κατευθείαν μπήκαμε σε απεργίες διαρκείας. Ούτε 24ωρες ούτε επαναλαμβανόμενες. Υπήρχε φοβερή συμμετοχή του κόσμου. Το κυριότερο είναι ότι στις 11 μέρες που διήρκεσε αυτή η απεργία δεν υπήρξε το παραμικρό παράπονο(πχ θέλω να δουλέψω, δεν βγαίνω οικονομικά κλπ). Υπήρχε ένας θυμός απίστευτος. Η εταιρία προσφεύγει χαρακτηρίζο-

ντας πως εφόσον εγώ έχω το δικαίωμα να εφαρμόσω νομότυπα την εκ περιτροπής εργασία εσύ λοιπόν που απεργείς για αυτόν το λόγο είσαι παράνομος και προσφεύγει στα δικαστήρια. Εμείς με τα στοιχεία που μας έδωσε η εταιρία και με ένα σύντροφο το Βελισάρη Παλιόντα που είναι οικονομολόγος απέδειξε πως με τα στοιχεία της ίδιας της εταιρίας, δεν έπρεπε η εταιρία να πάει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ουσιαστικά η πρόταση των 4 μηνών εκ περιτροπής εργασίας είναι ένα βήμα πριν τις απολύσεις. Δεν δικαιολογείται και αποδείχθηκε. Χάσανε λοιπόν δύο δικαστήρια και επειδή η ομοσπονδία μας είχε προσφύγει σε μια συνάντηση με τον υφυπουργό εργασίας Κεγκέρογλου, εμείς πήγαμε εκεί αν και δεν προσδοκούσαμε πολλά. Γνωρίζαμε από πριν πως ο υπουργός κρατάει μια στάση ισορροπίας και καταλήξαμε πως για 20 μέρες σταματάμε τις απεργιακές κινητοποιήσεις και αποσύρει η εργοδοσία το μέτρο μήπως βρεθεί λύση. Αλλά αυτό που αποδείχθηκε και για αυτό το χρονικό διάστημα ήταν αυτό που λέγαμε και σαν Εργατική Αυτονομία, ότι πρόκειται για έναν διάλογο κουφών χωρίς κάποιο αποτέλεσμα. Ποιο σχέδιο είναι αυτό που έχει ευέλικτη εργασία και εσύ μπορείς να το δεχτείς; ευέλικτη εργασία σημαίνει μείωση των αποδοχών σου. Εμείς λέγαμε και αυτό έπιασε όταν χρησιμοποιήθηκε από την εργατική αυτονομία σαν σλόγκαν, πως τον επόμενο Σεπτέμβρη του '15 αν κάνουμε μισό παπούτσι πίσω θα δουλεύουμε με 600-700 ευρώ. Και καταλήξαμε σε αυτό, μελετώντας ό,τι είχε γίνει και στη χαλυβουργία του Βόλου, που εκτός από τον απεργοσπαστικό ρόλο που έπαιξαν στο μεγάλο απεργιακό αγώνα της χαλυβουργίας, κατέληξαν σε απολύσεις. Όπου εφαρμόστηκε σαν λογική η θέση του "έλα μωρέ για 4 μήνες είναι, να κάνουμε υπομονή" μετά ήρθε η καταιγίδα. Η απεργιακή κινητοποίηση τώρα. Εμείς δεν ελέγχουμε ούτε είμαστε η πλειοψηφία του σωματείου. Μέσα από ανάπηρες διαδικασίες που σαφώς δεν λειτουργούσαν όπως εμείς την ονειρευόμαστε σαφώς και δεν έγινε, με ευθύνη δική μας

αν και το βάλαμε πολλές φορές, αυτονόητες ενέργειες όπως, συλλαλητήριο. Κι όσος αλληλέγγυος κόσμος ήρθε το έκανε εξαιτίας κυρίως της δικής μας δραστηριότητας μιας και αγωνιζόμαστε και σε άλλα κοινωνικά πεδία. Υπήρχαν πολλές αδυναμίες. Δεν υπήρξε δελτίο τύπου. Πα' όλα αυτά με δεδομένη κυρίως και την κουλτούρα αυτού του εργοστασίου, ότι έγινε δεν ήταν λίγο. Ακόμη και όταν έγινε στην πόλη το αντιφασιστικό συλλαλητήριο για τον Π. Φύσσα και ενώ είχε δεσμευτεί ο πρόεδρος του σωματείου για παρουσία με πανό και είχε έρθει και κόσμος από το εργοστάσιο, τελικά δεν κάναμε μπλοκ. Και αρκετός κόσμος που συμμετέχει σε πολιτικές ομάδες της πόλης απογοητεύτηκε. Από όλον αυτόν τον κόσμο που μας περίμενε του ζήτησα να μην έχει υπερβολικές απαιτήσεις.

Διαβάσαμε ότι ξεκινήσατε νέο γύρο διαβουλεύσεων με την εταιρεία. Πες μας λίγα λόγια για τις τελευταίες εξελίξεις.

Ο τελευταίος γύρος διαβουλεύσεων απέδειξε ουσιαστικά πως κατεβήκαμε στο υπουργείο για να καταθέσουμε ότι δε συμφωνούμε, κάτι που όποιος το πίστευε ήταν αφελής. Και εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι σαν εργατική αυτονομία με τις δυνάμεις που έχουμε να επιτρέψουμε κάτι τέτοιο. Δηλαδή νερό στο κρασί μας δεν βάζουμε. Στην τελευταία, λοιπόν, συνάντηση που έγινε με τον εργοδότη πριν πάμε στην Αθήνα για να πούμε στον υπουργό τους λόγους που δε συμφωνούμε κι εμείς και αυτοί και ότι κρατάει ο καθένας τις απόψεις του, στη συνάντηση που έγινε με τους εκπροσώπους εγώ υποστήριξα

«Το εργατικό κίνημα πρέπει να βάλει ένα στόχο διότι νομίζω εκεί που χάσαμε στρατηγικά σε αυτήν την πεντάχρονη ιστορία της κρίσης χάσαμε γιατί κάθε κλάδος πήγε μόνος του».

το εξής το οποίο εκφράζει και σημαντικό κομμάτι του εργοστασίου: ότι την επόμενη φορά που θα θελήσετε να απλώσετε το χέρι σας πάνω στους εργαζόμενους της ΙΜΑΣ και στα κεκτημένα τους η απάντησή μας δε θα είναι απεργία και γιατί δε θα είναι απεργία; Δε θα είναι διότι στο τετράμηνο που ζητούσε η εργοδοσία Οκτώβρη-Δεκέμβρη πόσες μέρες ήταν που χάναμε με την εκ περιτροπής; κάπου 20. Πόσες μέρες έκανα απεργία εγώ; έντεκα. Πόσες μέρες του έδωσα από την εκ περιτροπής; 2 μήνες και κάτι. Εγώ λοιπόν δε θα προσπαθήσω να αποδείξω πως δεν είμαι ελέφαντας. Γιατί όπως καταλαβαίνεις είναι όπλο η απεργία και αυτό έχεις και δεν υπάρχει κάτι άλλο, αλλά για φαντάσου όταν αυτός θέλει να περνάει κάτι να ποντάρει στον ταξικό μου προσανατολισμό και να σου λέει ζητάω 4x5=20 μέρες ένα μισθό στο τετράμηνο χάρισμα κάτσε να τους βάλω εγώ ότι βγαίνουν σε εκ περιτροπής εργασία να βγουν έξω σε απεργία 3 εβδομάδες και ουσιαστικά να το πάρει. Όχι δεν πρόκειται να γίνει έτσι. Γιατί μετά μπορεί να βγει ο οποιοσδήποτε και να πει στην εργατική αυτονομία: Μας βγάλατε σε απεργία και τι καταφέραμε; εξυπηρετήσαμε για δύο μήνες και κάτι το πρόγραμμα των αφεντικών. Εγώ τους είπα το εξής, πως την επόμενη φορά θα απαντήσουμε με κατάληψη πια του εργοστασίου και με έντονα

αγωνιστικό τρόπο θα αμφισβητήσουμε μέχρι τέλους το ιδιοκτησιακό καθεστώς του Ιμάντα. Είναι πολύ υψηλός στόχος. Κάποιοι μου είπαν πως βάζοντας τέτοια αιτήματα θέλω να τα πάρω όλα σε μία νύχτα, τους απαντώ όχι. Αλλά ακόμη κι αν θέλω να τα πάρω γιατί δεν το δικαιούμαι; εγώ δεν παράγω, εγώ δεν δουλεύω, εγώ δεν επηρεάζομαι; αλλά και αν δεν τα πάρω σε μία νύχτα θα ξέρω γιατί δεν τα πήρα και την άλλη φορά θα είμαι καλύτερος γιατί θα ξέρω που έκανα λάθος. Δεν κάνουμε όμως πίσω από αυτό. Τέλος αν δεν θέλουν, να φύγουνε. Μπορούμε και μόνοι μας. Δεν μπορούμε με κάποιον με αυτό το βραχνά τη μία ζητάνε διαθεσιμότητες, την άλλη ζητάνε -20% στις αποδοχές μας, την άλλη εκ περιτροπής. Δεν το αντέχουμε άλλο αυτό. Σε αυτό που τους είπα η αντίδραση της εταιρείας ήταν πως εδώ υπάρχουν νόμοι. Το ξέρω τους απάντησα. Αλλά έχουμε και εμείς νόμους. Και δεν πρόκειται να σας φοβηθούμε.

Εγώ δεν είμαι ούτε τεχνοκράτης ούτε οικονομολόγος είμαι ένας άνθρωπος της διπλανής πόρτας. Δεν κάνω κάτι το εξειδικευμένο. Απλώς κυριαρχεί το πολιτικό κριτήριο σε μένα. Και στο ερώτημα τι γίνεται όταν θέτεις ένα ζήτημα κατάληψης του εργοστασίου και θέτεις ζήτημα ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Τι γίνεται μετά; εγώ δεν είμαι από αυτούς που έχω να σου το πώ, εγώ έχω τον τρόπο να στο χαράξω. Και εδώ συνολικά τα αριστερά σχήματα έχουν τεράστιο έλλειμμα. Που ξεκινάει από το αν είναι εφικτό να υπάρξει νησίδα στον καπιταλισμό. Εγώ εκείνο που έχω να προσφέρω είναι η συμμετοχή μου με τη δουλειά μου στο όραμα αυτό. Και ποντάρω και στην αλληλεγγύη της κοινωνίας, δεν ποντάρω πουθενά αλλού. Και όσοι πιστεύουν πως μια ενδεχόμενη κυβέρνηση του Συριζα που είναι επί θύραις θα ευνοήσει τέτοια εγχειρήματα δεν ξέρω αν

θέλει να τα ευνοήσει αλλά οι εργαζόμενοι οφείλουν να ξέρουν ένα πράγμα. Καμία αριστερή κυβέρνηση δε θα ευνοήσει τέτοια πράγματα εαν εμείς δεν το πραγματοποιήσουμε. Από το 18ο αιώνα και δώθε όπως λέει και ο Πανενουκ στο βιβλίο του το μυαλό κατευθύνει τους μύες και αυτή η δουλειά είναι πιο κουραστική από τη μυική. Αλλά αν αυτό δεν το κάνουμε εμείς οι εργάτες αυτό, εαν δεν παλέψουμε, δεν μοχθήσουμε, τους μύες θα τους γυμνάσει κάποιο άλλο μυαλό. Και αυτό συμβαίνει ακόμη μέχρι τις ημέρες μας. Και τελικά γυρίζουμε πριν το Σικάγο. Και προφανώς πρέπει να επανέλθουν οι εθνικές συλλογικές συμβάσεις, οι κλαδικές συμβάσεις γιατί η επιχειρησιακή σύμβαση που υπογράψαμε εμείς μπορεί να τα κάλυπτε όλα αλλά τελικά εκ των πραγμάτων αποδείχθηκε άχρηστη. Και δεν είναι νόμος καν του αστικού κράτους. Το εργατικό κίνημα πρέπει να βάλει ένα στόχο διότι νομίζω εκεί που χάσαμε στρατηγικά σε αυτήν την πεντάχρονη ιστορία της κρίσης χάσαμε γιατί κάθε κλάδος πήγε μόνος του. Δεν έβαλε την γραμμή για ένα κοινό όχι στην κατάργηση της εθνικής συλλογικής και των κλαδικών συμβάσεων αφήνοντας για λίγο στην άκρη τα επιμέρους. Και δεύτερον πρόταγμα μας θα πρέπει να είναι 6ωρο πενήνήμερο με παραπάνω αποδοχές. Δεν είναι δυνατόν να δουλεύω το 2015 με τα δεδομένα που επικρατούσαν πριν το 1891. Κι αν αυτό δεν είναι εφικτό που λένε κάποιοι πούροι αριστεροί, τι είναι εφικτό να γυρίσω στο μεσαίωνα; μα ο καπιταλισμός αυτός δεν είναι; αυτό δε θέλει; τι είναι εφικτό να γυρίσουμε στο μεσαίωνα; Πχ εδώ στη ΒΙΠΕ υπάρχει ένα μικρό εργοστάσιο που συσκευάζει ελιές, Σιούρας λέγεται, απασχολεί γυναίκες με 580 ευρώ μισθό και τους δίνει τρεις φορές την άδεια να πηγαίνουν στην τουαλέτα και το λέω υπεύθυνα καταγγέλοντας

το διότι κανείς δεν το καταγγέλει.

Κάθε χρόνο σε διάφορες χώρες της Ευρώπης γίνεται ένα meeting συνδικάτων του ομίλου. Προφανώς και δεν είναι καμία συνάντηση με ταξικά χαρακτηριστικά, πάνε και διευθυντές, και συμμετέχεις με ένα άτομο με τον εκάστοτε πρόεδρο που συνήθως το αντιμετωπίζει σαν ταξιδάκι. Στη συνάντηση αυτή ένα πρόεδρος από ένα εργοστάσιο στο Νορτχάιμ της Γερμανίας ρωτούσε το δικό μας πρόεδρο ότι οι διευθύνοντες της Comtitech έδωσαν σε μένα την εικόνα πως εσείς κάνατε κατάληψη και όχι απεργία και ότι αν το σωματείο είναι αδιάλλακτο ως εγκαταλείψουμε το εργοστάσιο στην Ελλάδα και αν δεν θέλουν οι εργαζόμενοι να το κάνουν αυτό να στείλουν ένα επίλεκτο τμήμα Ρώσων να τους πετάξει έξω βίαια. Αυτό το δήλωσε ο υπ' αριθμόν ένα της Comtitech και ο Στρουκ που είχε έρθει για το σεμινάριο. Αυτό εγώ το κατήγγειλα ζητώντας την άμεση απόλυση από την εταιρία των 2 που αναφέρθηκαν σε κάτι τέτοιο. Και η απάντηση που πήρα ήταν ότι ακόμα δεν φθάσαμε ως εκεί. Μια απάντηση που υποδεικνύει πως έχεις στο πίσω μέρος του μυαλού σου το να φτάσουμε εκεί. Αυτό προφανώς δεν είναι το μείζον. Απλώς τέτοιες απειλές αποτέλεσαν το κερασάκι.

Ποια συμπεράσματα βγαίνουν για σένα από τον μέχρι τώρα αγώνα σας και πώς βλέπεις τα πράγματα από δω και πέρα.

Τα πράγματα για να πάρουν την τροχιά που επιθυμούμε πρέπει να γίνουν με πολλή δουλειά μυρμηγκιού καθώς σας εξήγησα την κουλτούρα των εργαζομένων εκεί. Τα θεσμικά όργανα δεν υπάρχουν πχ τα εργατικά κεντρα κλπ τα οποία δε συντονίζουν. Εαν δηλαδή με αφορμή αυτά που έγιναν στον Ιμάντα δεν είναι αιτία για το εργατικό κέντρο να συγκαλέσει συνδικάτα αντιπροσώπους εργαζόμενους άνεργους τι πρέπει επιτέλους να γίνει; άρα λοιπόν είτε θα πάρεις την υπόθεση στα χέρια σου διότι εγώ δεν είμαι από εκείνους που μιλάνε για συσχετισμούς γιατί ήμουν νιος και γέρασα και οι συσχετισμοί παραμένουν ακριβώς οι ίδιοι και στο πολιτικό επίπεδο με την κουλτούρα της αντιπροσώπησης να παραμένει ίδια.

«Εγώ δεν είμαι από εκείνους που μιλάνε για συσχετισμούς γιατί ήμουν νιος και γέρασα και οι συσχετισμοί παραμένουν ακριβώς οι ίδιοι και στο πολιτικό επίπεδο με την κουλτούρα της αντιπροσώπησης να παραμένει ίδια».

Όταν οι δολοφονίες βαφτίζονται ατυχήματα και το κράτος κάνει τα στραβά μάτια

Συνέντευξη εργαζόμενου από την Χαλυβουργία Βόλου

Πες μας λίγα λόγια για το χώρο που εργάζεσαι

Είναι ένα εργοστάσιο το οποίο παράγει μέταλλο, σε μορφή μπιγιέτους και το στέλνει για επεξεργασία στο εργοστάσιο ελαστρου (το οποίο στο Βόλο ανήκει στον ίδιο ιδιοκτήτη) σε άλλες περιπτώσεις στέλνεται σε άλλους εργοδότες. Τα προϊόντα που παράγονται χρησιμοποιούνται σε οποιαδήποτε μορφής μεταλλική κατασκευή (οικοδομή, μεγάλα κατασκευαστικά εργαδρόμους, γέφυρες κτλ.) και είναι ανακυκλώσιμα.

Πως προμηθεύεται τις πρώτες ύλες και σε ποιους πουλά;

Η πρώτη ύλη είναι το σκραπ (παλιοσίδερα) το οποίο μπορεί να το προμηθευτεί από οποιαδήποτε (π.χ. μάντρες) και συνεπώς δεν μπορούμε, όσοι είμαστε στην παραγωγή να γνωρίζουμε από πού ακριβώς το προμηθεύεται, αρκουμαστε μόνο σε φήμες.

Όποτε υπάρχουν κίνδυνοι, όταν φέρνει π.χ. απ' το Ισραήλ, όπως το περασμένο καλοκαίρι, να υπάρχουν νάρκες, οβίδες, σφαίρες η απ' τη Ρωσία παλιότερα απ' όπου τα σίδερα ήταν ραδιενεργά. (υπάρχουν μηχανήματα που ελέγχει για ραδιενέργεια στην είσοδο το οποίο, στέλνει σήμα και στο Α.Π.Θ. και όταν καλούνται να το απορρίψουν, απλά ανοίγουν τη διπλανή πόρτα. Δεν γνωρίζω αν η ραδιενέργεια περνάει στο προϊόν που πουλιέται και άρα σε οποιαδήποτε κατασκευή). Η εταιρεία πουλά, εδώ και χρονιά, στο ελληνικό δημόσιο και σε ξένες κυβερνήσεις απ' όσο μπορώ να γνωρίζω γιατί, όπως σου είπα, αυτά στην παραγωγή δε γίνονται γνωστά.

Ποιος είναι ιδιοκτήτης και τι γνωρίζεις γι' αυτόν;

Η ιδιοκτησία ανήκει στην οικογένεια Μανεση από τότε που άνοιξε το εργοστάσιο. Το διαχειρίζεται από το 2004 το δεξί χέρι του Μανεση ένας Γερμανός, με το πα-

ρατσούκλι Χίτλερ η Μερκελ μεταξύ των εργαζομένων.

Τι εργασιακές συνθήκες επικρατούν μέσα στο εργοστάσιο; Είναι μια κόλαση.

Δεν υπάρχουν μέτρα ατομικής προστασίας (Μ.Α.Π.), δεν υπάρχει ασφάλεια στους χώρους εργασίας ο κόσμος αναγκάζεται να μπει μέσα στο φούρνο να κολλήσει τα σάπια πανελα (σωλήνες με νερό που κρατούν τη θερμοκρασία του φούρνου) που έχουν όλο διαρροές, γιατί δεν γίνεται καμιά συντήρηση).

Εξαναγκάζεται να μπει να τοποθετήσει πυροτουβλα σε μίνιμουμ θερμοκρασία 300 με χημικά υλικά χωρίς καμιά προστασία(επίσης δεν τηρούνται τα πόστα π.χ. εργάτης μπορεί να κάνει δουλειά συντηρητή). Όποιος φεύγει δεν αντικαθίσταται, με αποτέλεσμα την εντατικοποίηση των υπολοίπων. Το 2000 ήμασταν 500 τώρα είμαστε 300 περίπου.

Πόσοι θάνατοι έχουν υπάρξει και πόσα εργατικά ατυχήματα;

10 θάνατοι από τότε που άνοιξε το εργοστάσιο, εκ των οποίων οι 2 την τελευταία 10ετία. Εργατικά ατυχήματα αναρίθμητα, τα οποία η εταιρεία τα κουκουλώνει με αντίτιμο το μισθό του εργάτη, όσο δε δουλεύει (το επίδομα του ΙΚΑ είναι γύρω στα 15ευρω την ημέρα για ασθένεια).

Τι γνωρίζεις για το τελευταίο θανατηφόρο δυστύχημα.(τέλη Νοέμβρη αρχές Δεκέμβρη του 2014);

Ο συνάδελφος πήγε να κάνει μια εργασία ρουτίνας και βρέθηκε πνιγμένος (Πνευμονικό Οίδημα όπως ισχυ-

ρίζεται η εταιρεία χα! Χα!) σε μια δεξαμενή με δυο μέτρα νερό. Ο χώρος δεν είχε κανένα φως και ο συνάδελφος πήγε μόνος του, πράγμα απαράδεκτο να πηγαίνεις να κάνεις μόνος σου μια τέτοια εργασία σε ένα τέτοιο εργοστάσιο. Χαιρετίσματα στον ιατροδικαστή, μας έπεισε!!

Η εταιρεία ζήτησε οι εργάτες να μην δημοσιοποιήσουν το ζήτημα μέχρι να αποφανθεί η ιατροδικαστική έρευνα και μοίρασε ένα κείμενο στο οποίο έγραφε ότι συμπάσχει στην οικογένεια του συναδέλφου μας, ότι ο εργοδότης μας δεν είναι δολοφόνος, ότι τα μέτρα ασφαλείας τηρούνται, ότι ο διπλανός μας είναι άνεργος και ότι όταν πάμε εμείς στο Α.Τ.Μ. έχουμε λεφτά.(το κείμενο είναι στην διάθεση όποιου το ζητήσει).

Ποια η στάση και το κλίμα μεταξύ των εργαζομένων μετά το δυστύχημα;

Απ' τις πρώτες ώρες σταμάτησε η λειτουργία, έγινε έκτακτη Γ.Σ. και αποφασίστηκε να γίνουν 24ωρες συνεχόμενες απεργίες, οι εργαζόμενοι γίνανε μια γροθιά και η παραγωγή ξεκίνησε μετά την κηδεία του συναδέλφου.

Πες μας τι πληροφορίες έχεις για το σωματείο (χαρακτηριστικά, αποδοχή από τον κόσμο) και ποια τα ανταντακλαστικά του μετά το δυστύχημα;

Τα τελευταία χρόνια το σωματείο είναι καθαρά εργοδοτικό.

Στο προηγούμενο θανατηφόρο δυστύχημα, το σωματείο δεν έκανε απεργία και υπηρξαν διάφορες φημολογίες για τον εργάτη που αποπροσανατόλιζαν απ' το

ουσιαστικό ζήτημα. Στις τελευταίες εκλογές μέσα στο 14 φαίνεται ότι ίσως κάτι να αλλάξει (βγαίνουν παιδιά που αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες) εκτός απ' το πρόεδρο. Όσον αφορά το δυστύχημα ήταν όλοι παρόντες καθώς και η επιτροπή υγιεινής και ασφάλειας και μετά αποφασίστηκαν οι κινητοποιήσεις που σου προείπα.

Ποια τα ανταντακλαστικά των θεσμικών φορέων;

Απ' την πλευρά του κράτους έγινε η τυπική εισαγγελική έρευνα και περιμένουν όλοι το πόρισμα του ιατροδικαστή. Η επιθεώρηση εργασίας ήρθε κατευθείαν, έκανε καταγραφή του συμβάντος, βρήκε πάρα πολλές παρατυπίες σε αυτό και σε άλλα πόστα και όλοι περιμένουμε τις αντιδράσεις της και έκτοτε ήρθε άλλη μια φορά εντός του εργοστασίου στην παραγωγή. Η δημοτική αρχή Βελεστίνου ήταν και είναι ανύπαρκτη. Ο ΣΥΡΙΖΑ έβγαλε μια ανακοίνωση μέσω τοπικού βουλευτή. Το ΠΑΜΕ ήρθε μας μίλησε στο εργοστάσιο και έκανε και μια συγκέντρωση στην πόλη του Βόλου. Άτομα του α/α χώρου μας μοίρασαν κείμενο και πραγματοποιήσαν κινητοποιήσεις στο κέντρο της πόλης.

Θέλεις να προσθέσεις κάτι;

Μακάρι ο Χρήστος να είναι ο τελευταίος συνάδελφος που χάνουμε, να παραδειγματιστούμε όλοι από το θάνατο του και να είμαστε μια γροθιά να αντιμετωπίσουμε τους ανθρώπους του Μανεση που ήδη το εργατικό δυστύχημα το έχουν ξεχάσει και κυρίως να μην το ξεχάσουμε εμείς!!!

Όταν οι εταιρίες σεκιουριτι είναι βουτηγμένοι στην παρανομία

ΟΙ ΑΘΛΙΕΣ
ΣΥΝΘΗΚΕΣ
ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΣΤΙΣ
ΕΤΑΙΡΙΕΣ
ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΙ

Εργαζομενος
σε εταιρια σεκιουριτι

Όλες αυτές οι εταιρίες εκμεταλλεύονται με τον χειρότερο τρόπο τους εργαζομενους τους. Ανθρωποι δουλευουν 12 ωρες για να παρουν 2 ευρω την ωρα, στην καλυτερη περιπτωση 3 ευρω.

Βεβαια δεν πληρωνουν ουτε αυτα. Αφηνουν απληρωτους εργαζομενους ως και 4 -5 - 6 μηνες και αντε από την αρχη. Όταν υπογραφουν συμβαση εργασιας τους 3 πρωτους μηνες δουλευουν απληρωτοι. Τα ωραρια βεβαια των σεκιουριτι δεν υπαρχουν ουτε στην ουγκαντα. Αργιες και κυριακες δεν πληρωνονται ποτε, ουτε βεβαια και τα νυχτερινα.

Αν τολμησεις να ζητησεις το δωρο χριστουγεννων ή καλοκαιριου πηγαινεις σπιτι σου. Ρεπο αγνωστη λεξη παει και αυτο. Αν καποιος υπευθυνος κανει μια βολτα στον ηλεκτρικο θα καταλαβει τι σημαινει σεκιουριτι. Αν καταφerei βεβαια να μιλησει με τον φυλακα που θα συναντησει στον κάθε σταθμο. Μιλαμε για σκετη τρομοκρατια! Φοβουνται να μιλησουν μη τυχον απολυθουν. Υπαρχουν εταιριες που προσλαμβανουν φυλακες χωρις αδεια εργασιας. Αυτο βεβαια τους βολευει. Ουτε ΙΚΑ απλα ένα κομματι ψωμι. Τους βαζουν παντα νυχτα, βεβαια!!!

Σας ευχομαι να εχετε υγεια ευχαριστω.

10 θάνατοι από τότε που άνοιξε το εργοστάσιο, εκ των οποίων οι 2 την τελευταία 10ετία. Εργατικά ατυχήματα αναρίθμητα, τα οποία η εταιρεία τα κουκουλώνει

28 χρόνων γεωπόνος, σε κατάσταση «ανεργίας»

Όταν τελείωνα τη Γεωπονική το 2011, η αλήθεια είναι ότι δεν σκεπτόμουν τη δουλειά ακόμα σαν γεωπόνος (μεροκάματα σε άσχετες δουλειές πάντα υπήρχαν), ήθελα να συνεχίσω να μάθω κάτι παραπάνω για μένα, και για το επάγγελμα, με αποτέλεσμα να κάνω το μεταπτυχιακό μου πάνω στον τομέα των τροφίμων και ειδικά των γαλακτοκομικών προϊόντων το 2012. Αποφασίζω να πάω στρατό τελειώνοντας το καλοκαίρι του 2014 και όλα αυτά μέσα στα χρόνια της κρίσης. Έτσι βρέθηκα και εγώ αυτόματα μέσα στο 60% των νέων ανέργων σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ (Αύγουστος 2013). Μετά από 7 μήνες άνεργος, η ψυχολογία μου και η ενέργεια μου για να προσφέρω και να εργαστώ αρχίζουν να φθίνουν.

Ελπίζοντας και εγώ όπως και πολλοί άλλοι σε δουλειές τύπου voucher, περίμενα το voucher του Σεπτεμβρίου για 25-29 χρόνων που ίσως να μου έδινε την ευκαιρία να δουλέψω πάνω στο αντικείμενο, αλλά βρέθηκα να είμαι επιλαχών. Το αστείο είναι ότι στεναχωρήθηκα επειδή δεν με έκανε δεκτό ένα πρόγραμμα το οποίο με εξουτέλιζε σαν επιστήμονα και εργαζόμενο για 400 ευρώ το μήνα για ένα πεντάμηνο, με την αβεβαιότητα να κυριαρχεί. Η κατάντια δεν σταματά εκεί όμως. Μετά από 2-3 συνεντεύξεις σε δουλειές που αφορούσαν το επάγγελμα, δεν επιλέχτηκα διότι δεν διέθετα αυτή τη ζητούμενη εμπειρία, (κουβαλώντας παράλληλα το άγχος που έχεις κάθε φορά που πας να δώσεις συνέντευξη σε σοβαρή δουλειά, στην οποία παρόλο που έχεις πτυχίο και μεταπτυχιακό, νιώθεις άχρηστος όταν σε «γειώνουν») τα πράγματα δυσκόλευαν για το μέλλον μου ως γεωπόνος.

Σκέφτηκα να ψάξω εργασία σε χώρους άσχετους από το γεωπονικό επάγγελμα και μετά από 3-4 συνεντεύξεις

που αφορούσαν τηλέφωνα και πωλήσεις, για 29ο το μήνα, πενήνήμερο-δωρο ή ακόμα χειρότερα, πληρωμή μόνο επί του ποσοστού των πωλήσεων, αποφάσισα να μην δεχτώ καμιά από αυτές τις προτάσεις, γιατί θεώρησα την αξιοπρέπεια μου σημαντικότερη από τον εξευτελισμό των πωλήσεων.

Ακόμα, αναζήτησα μεροκάματα στους χώρους εστίασης όπου πάλι ήταν δύσκολο να βρεθούν, γιατί οι ήδη εργαζόμενοι εκεί δεν «ρεπάρουν» τόσο συχνά, τα μαγαζιά τη βγάζουν με λιγότερο προσωπικό και πρέπει να σου κάτσει το conpais για να μπει, χώρια τα πωρα που θα βαρέσεις για 25-30 ευρώ, αμοιβές που έχουν κολλήσει σε αυτά τα επίπεδα εδώ και μια 10ετία. Τελικά αποδεικνύεται κάθε μέρα πόσο δύσκολο και άσχημα σε κάνει να νιώθεις όταν πρέπει να εξαρτάσαι 28 χρόνων από τους δικούς σου, να περιορίζεται η ανεξαρτησία σου, να μένεις μαζί τους και ακόμα πιο έντονο γίνεται, όταν πρέπει να αναζητήσεις ένα ζευρω για καφέ στον οποίο και εκεί πάλι για δουλειά θα συζητήσεις με άνεργο φίλο. Κάτι που ακόμα επιβεβαιώνει την ασχήμια της κατάστασης, είναι να περιμένεις να πληρωθούν οι συντάξεις, ώστε να πάρεις το 2ο ευρώ και να κανονίσεις έξοδο Σαββάτου άντε και τον καφέ της Κυριακής. Με αποτέλεσμα όλο αυτό το περιβάλλον, να σου ασκεί το χειρότερο αίσθημα, το αίσθημα του να «βαλτώνεις» το οποίο σε τρώει καθημερινά!

Δεν γνωρίζω αν το υπάρχον καθεστώς θα συνεχιστεί και για πόσο (οι άνθρωποι σε αυτό το γεωγραφικό πλάτος και μήκος αρχίζουν και συνηθίζουν στον τωρινό εργασιακό μεσαίωνα και στο yes sir) αλλά θα προσπαθώ ατομικά και συλλογικά να μη παζαρεύω την εργασιακή μου αξία και να διεκδικώ το κοινωνικά αναγκαίο, ώστε να μην αναλωθώ σαν άνθρωπος και εργαζόμενος.

Οι εργαζόμενοι στη WIND συνεχίζουν σταθερά τη μαχη

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ WIND

Ο ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΝΑ ΔΙΩΣΕΙ ΤΟΝ ΠΑΓΟ ΠΟΥ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ WIND

Συνάδελφοι, στις 4/2, έπειτα από συνεχείς αναβολές πραγματοποιήθηκε μια ακόμη συνάντηση με το τμήμα ανθρώπινου δυναμικού της εταιρείας για να συζητηθεί εκ νέου η υπογραφή της συλλογικής σύμβασης.

Η εταιρεία επιμένει στο παράλογο και άδικο αίτημα για μείωση μισθού στους νεοπροσλαμβανόμενους, ισχυριζόμενη πως η WIND αυτή την στιγμή έχει το υψηλότερο μισθολογικό κλιμάκιο εισόδου σε όλο τον κλάδο, γεγονός που αποτελεί (προφανώς) ανυπέριθτο εμπόδιο για την ανάπτυξη της. Είναι μεγάλη κοροϊδία να μας λέει τέτοια ψέματα την στιγμή που ετοιμάζονται για την εξαγορά της FORTHNET και ο CEO της εταιρείας στέλνει μηνύματα ότι η WIND είναι κερδοφόρα σύμφωνα με την ανακοίνωση που έστειλε προς τους εργαζομένους στις 17 Δεκεμβρίου του 2014 και την ομιλία του στο 16ο συνέδριο Infocom World 2014.

Το Σωματείο μας τοποθετήθηκε σύμφωνα με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Το κατώτατο σημείο διαπραγμάτευσης είναι η προηγούμενη συλλογική σύμβαση, δηλαδή δεν δεχόμαστε καμία μείωση σε μισθούς, επιδόματα και ρεπό. Οτιδήποτε εκτός αυτής δεν είναι αποδεκτό.

Η Διοίκηση ισχυρίστηκε ότι αντιλαμβάνεται τους προβληματισμούς μας και επικαλέστηκε τη βεβαρημένη οικονομική περίοδο που υφίσταται όλος ο κλάδος και το πάγωμα των επενδύσεων λόγω της πολιτικής αστάθειας της χώρας. Ζήτησε πίστωση χρόνου, δηλαδή να «παγώσουν» οι συζητήσεις για διάστημα δύο μηνών έως ότου να σταθεροποιηθεί η

κατάσταση και τότε ίσως κάνουμε μια προσπάθεια να συγκλίνουν οι απόψεις μας... Για να διασφαλίσουμε την διαφάνεια της συγκεκριμένης συζήτησης ζητήσαμε να τηρηθούν πρακτικά.

Είναι φανερό πως η Διοίκηση της WIND επιχειρεί να μεταθέσει στις καλές δυνάμεις της Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης. Θέλει να κερδίσει χρόνο ώστε να προχωρήσει στην εξαγορά της FORTHNET, να συνεχίσει τις απολύσεις, να καλύπτει θέσεις εργασίας με εργαζόμενους μέσω Voucher, την ανάθεση εργασιών σε εργολάβους (πχ Teleperformance, Icar κ.α) και να ξεκινήσει τις ατομικές συμβάσεις εργασίας. Επιδιώκει να κάμψει τον αγώνα μας και να περάσει την αντίληψη ότι μπορούμε και χωρίς συλλογική σύμβαση εργασίας.

Εμείς δεν θα ανταποκριθούμε στο πάγωμα των δικαιωμάτων μας αλλά & στην επιβολή ατομικών συμβάσεων που επιθυμεί η Διοίκηση της εταιρίας. Προχωράμε στην οργάνωση της 48ωρης απεργίας που έχει ήδη αποφασίσει η Γενική Συνέλευση και παράλληλα είμαστε διατεθειμένοι να προβούμε σε πολυποικίλες και δυναμικές ενέργειες, μέχρι την υπογραφή της Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Σύμφωνα με το παραπάνω πλαίσιο, το Σωματείο μας έχει αναλάβει την πρωτοβουλία για κάλεσμα-συνάντηση προς τα Σωματεία του κλάδου των τηλεπικοινωνιών και συζητάμε ήδη για κοινές και συλλογικές κινητοποιήσεις. Συμπληρωματικά, οι παρεμβάσεις προς το καταναλωτικό κοινό θα συνεχιστούν τις επόμενες μέρες και είναι σημαντική η

στήριξη από τους συναδέλφους, ώστε να ενδυναμώσουμε τον αγώνα μας για τη διεκδίκηση νέας σύμβασης. Πιο συγκεκριμένα:

Πέμπτη 5/2, ώρα 6μμ, παρέμβαση στο καταναλωτικό κοινό έξω από το κατάστημα της WIND στην πλατεία Βικτωρίας, διεύθυνση Πλ. Βικτωρίας 2.

Παρασκευή 6/2, ώρα 7μμ, παρέμβαση στο καταναλωτικό κοινό έξω από το κατάστημα της WIND στην Αργυρούπολη, διεύθυνση Κύπρου 110.

Πέμπτη 12/2, ώρα 7μμ, παρέμβαση στο καταναλωτικό κοινό έξω από τα καταστήματα της WIND στο Ζωγράφου και στα Ιλίσια, διευθύνσεις Λ. Αλ. Παπάγου 75 & Γρ. Αυξεντίου 52-54 αντίστοιχα.

Παρασκευή 13/2, ώρα 7μμ παρέμβαση στο καταναλωτικό κοινό έξω από τα καταστήματα της WIND στο Περιστέρι, διεύθυνση Π. Τσαλδάρη 61 & Π. Τσαλδάρη 33.

Δεν δεχόμαστε:

- Να μας διαχωρίσουν σε παλιούς και νέους για να μας μειώσουν τους μισθούς και να μας στείλουν στην ανεργία. – Κανένας εργαζόμενος με ατομική σύμβαση εργασίας
- Να μας νοικιάζουν σαν σκλάβους του μεσαίωνα, όπως είναι τα Voucher, και να μας στέλνουν σε εργολάβους με μισθούς πείνας και αδιαφορώντας για τις συνθήκες εργασίας.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ και ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο ΠΑ.Σ.Ε.ΤΙΜ (Wind) www.pasetim.com

Τι θα γίνει με τους εργολάβους που δεν πληρώνουν;

Τι λέει ο νόμος;

Άρθρο 8 παρ. 1 του Ν. 2336/1995:

Κυρώσεις για καθυστέρηση καταβολής αποδοχών

1. Η παρ. 1 του άρθρου μόνου του α.ν. 690/1945 (ΦΕΚ 292Α) αντικαθίσταται ως ακολούθως: <1. Κάθε εργοδότης ή διευθυντής ή επιτετραμμένος ή με οποιονδήποτε τίτλο εκπρόσωπος οποιασδήποτε επιχείρησης, εκμετάλλευσης ή εργασίας, ο οποίος δεν καταβάλλει εμπρόθεσμα στους απασχολούμενους σε αυτόν τις οφειλόμενες συνεπεία της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας πάσης φύσεως αποδοχές, που καθορίζονται είτε από τη σύμβαση εργασίας είτε από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας είτε από αποφάσεις διαιτησίας είτε από το νόμο ή έθιμο είτε σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 3198/1955, συνεπεία της θέσεως των εργαζόμενων σε κατάσταση διαθεσιμότητας, τιμωρείται κατόπιν μηνύσεως των ενδιαφερόμενων ή των οργάνων του Υπουργείου Εργασίας ή των οργάνων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που είναι εντεταλμένα για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας ή της οικείας Αστυνομικής Αρχής ή της οικείας επαγγελματικής οργάνωσης των εργαζόμενων, με φυλάκιση μέχρι έξι (6) μήνες και χρηματική ποινή, της οποίας το ποσό δεν μπορεί να ορίζεται κάτω του 25% ούτε πάνω του 50% του καθυστερούμενου χρηματικού ποσού, για την εξεύρεση του οποίου οι τυχόν σε είδος οφειλόμενες αποδοχές πρέπει να αποτιμώνται, με τη σχετική απόφαση, σε χρήμα. Η εκδίκαση των παραπάνω υποθέσεων γίνεται με τη διαδικασία του αυτοφώρου, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 417 επ. του Κ.Π.Δ.>. Όπως λέει ο νόμος, κάνουμε μήνυση, και βάζουν χειροπέδες στον εργολάβο!!!

Δεν είναι τόσο απλό, αλλά όσο κι αν φαίνεται παράξενο, έχουν συμβεί και τέτοια περιστατικά. Με το αυτόφωρο, αν καταδικαστούν, θα χάσουν και το δικαίωμα να παίρνουν μέρος σε προκηρύξεις δημοσίων έργων.

Φλεβάρης 2015

Ο πολιτισμός του Ιδρύματος

Για τις υπερωρίες

(Νόμος 3863/2010, άρθρο 74 παράγραφος 1ο)

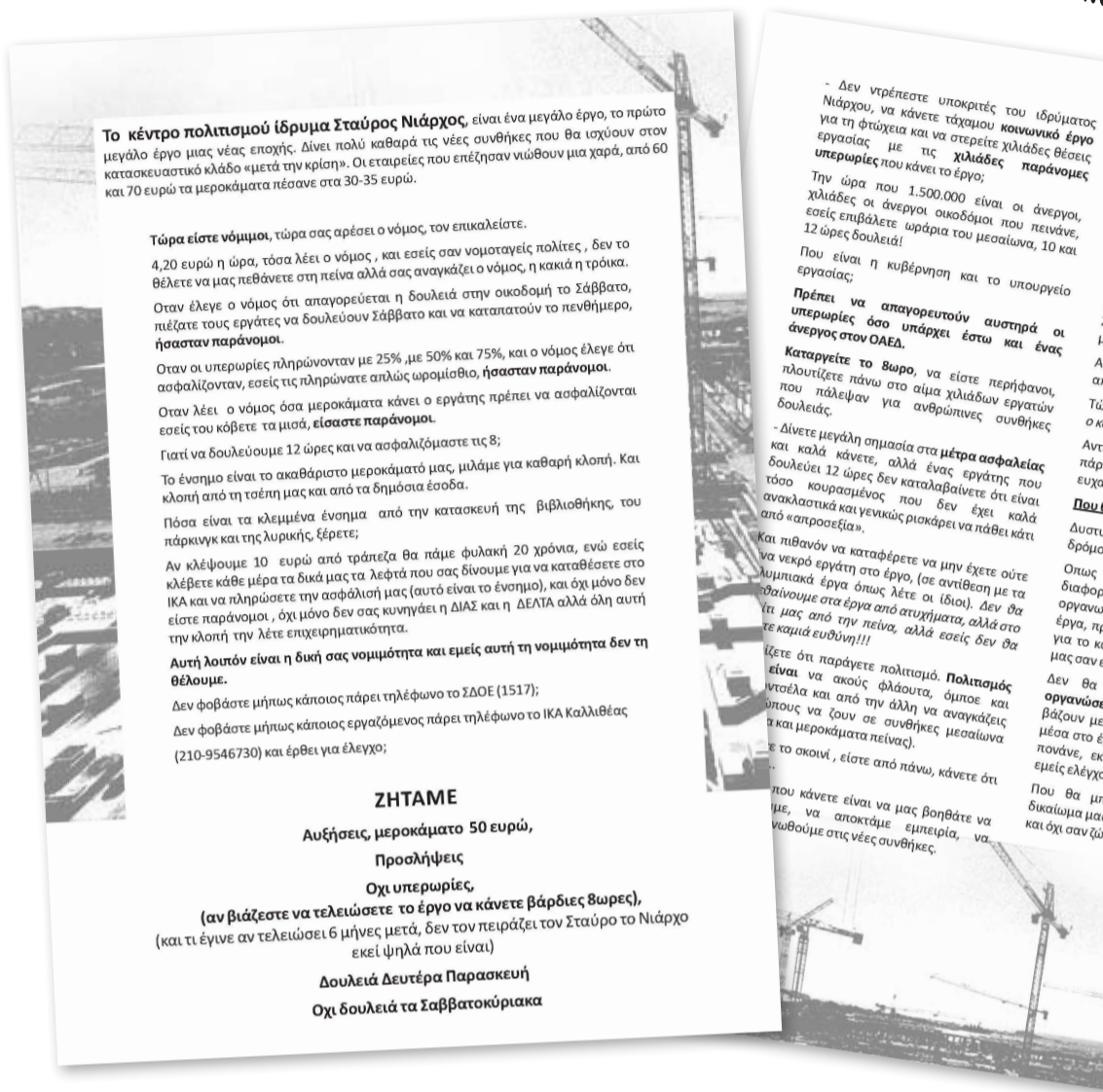
ΤΙ ΛΕΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ, παράδειγμα. Ένας εργάτης παίρνει 40 ευρώ μεροκάματο στο 8ωρο, άρα 5 ευρώ την ώρα, την πρώτη ώρα υπερωρία πρέπει να την πληρωθεί +20% (1 ευρώ)+5 = 6 ευρώ η ώρα, τη δεύτερη ώρα +40%(2 ευρώ+5)=7 ευρώ

Εφόσον είναι νόμιμη, δηλαδή δηλώνεται στην επιθεώρηση εργασίας και υπογράφεται από τον εργαζόμενο. Αλλιώς είναι παράνομη και αμείβεται +80% (4 ευρώ+5)=9 ευρώ.

Για το Σάββατο

Σύμφωνα με τον Νόμο 3846/2010, άρθρο 8, η εργασία που παρέχεται την έκτη ημέρα της εβδομάδος, κατά παράβαση του συστήματος πενήμερης εργασίας, ανεξάρτητα από τις προβλεπόμενες κυρώσεις, αμείβεται με το καταβαλλόμενο ημερομίσθιο προσαυξημένο κατά 30%

Η δουλειά το Σάββατο πληρώνεται +30% γιατί στην Ελλάδα ισχύει το πενήμερο

Το κέντρο πολιτισμού Ιδρυμα Σταύρος Νιάρχος, είναι ένα μεγάλο έργο, το πρώτο μεγάλο έργο μιας νέας εποχής. Δίνει πολύ καθαρά τις νέες συνθήκες που θα ισχύουν στον κατασκευαστικό κλάδο «μετά την κρίση». Οι εταιρείες που επέζησαν νιώθουν μια χαρά, από 60 και 70 ευρώ τα μεροκάματα πέρασαν στα 30-35 ευρώ.

Τώρα είστε νόμιμοι, τώρα σας αρέσει ο νόμος, τον επικαλείστε.

4,20 ευρώ η ώρα, τόσα λέει ο νόμος, και εσείς σαν νομοταγείς πολίτες, δεν το θέλετε να μας πεθάνετε στη πείνα αλλά σας αναγκάζει ο νόμος, η κακιά η τρόικα.

Όταν έλεγε ο νόμος ότι απαγορεύεται η δουλειά στην οικοδομή το Σάββατο, πιέζατε τους εργάτες να δουλεύουν Σάββατο και να καταπατούν το πενήμερο, ήσασταν παράνομοι.

Όταν οι υπερωρίες πληρώνονταν με 25%, με 50% και 75%, και ο νόμος έλεγε ότι ασφαλιζόνταν, εσείς τις πληρώνατε απλώς ωρομίσθιο, ήσασταν παράνομοι.

Όταν λέει ο νόμος ότι μεροκάματο κάνει ο εργάτης πρέπει να ασφαλιζόνταν εσείς του κόβετε τα μισά, είσαστε παράνομοι.

Γιατί να δουλεύουμε 12 ώρες και να ασφαλιζόμαστε τις 8;

Το ένοσημο είναι το ακαθάρτιστο μεροκάματό μας, μιλάμε για καθαρή κλοπή. Και κλοπή από τη τσέπη μας και από τα δημόσια έσοδα.

Πόσα είναι τα κλεμμένα ένοσημα από την κατασκευή της βιβλιοθήκης, του πάρκινγκ και της λυρικής ζέρετες;

Αν κλέψουμε 10 ευρώ από τράπεζα θα πάμε φυλακή 20 χρόνια, ενώ εσείς κλέβετε κάθε μέρα τα δικά μας τα λεφτά που σας δίνουμε για να καταθέσετε στο ΙΚΑ και να πληρώσετε την ασφάλισή μας (αυτό είναι το ένοσημο), και όχι μόνο δεν είστε παράνομοι, όχι μόνο δεν σας κυνηγάει η ΔΙΑΣ και η ΔΕΛΤΑ αλλά όλη αυτή την κλοπή την λέτε επιχειρηματικότητα.

Αυτή λοιπόν είναι η δική σας νομιμότητα και εμείς αυτή τη νομιμότητα δεν τη θέλουμε.

Δεν φοβάστε μήπως κάποιος πάρει τηλέφωνο το ΣΔΟΕ (1517);

Δεν φοβάστε μήπως κάποιος εργαζόμενος πάρει τηλέφωνο το ΙΚΑ Καλλιθέας (210-9546730) και έρθει για έλεγχο;

ZHTAME

Αυξήσεις, μεροκάματο 50 ευρώ,

Προσλήψεις

Οχι υπερωρίες,

(αν βιάζεστε να τελειώσετε το έργο να κάνετε βάρδιες 8ωρες),

(και τι έγινε αν τελειώσει 6 μήνες μετά, δεν τον πειράζει τον Σταύρο το Νιάρχο εκεί ψηλά που είναι)

Δουλειά Δευτέρα Παρασκευή

Οχι δουλειά τα Σαββατοκύριακα

Οκτώβρης 2014

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Qëndra kulturore fundacioni Stavros Niarchos, është një vepër e madhe, projekti i parë i madh i një epoke të re.

Na tregon shumë qartë kushtet e reja të punës në sektorin e ndërtimit dhe "mbas krizës".

Kompanitë që mbijetuan ndjehen shumë mirë meqë paga ditore arriti të paguhet nga 60-70 euro tek 30 - 35 euro.

Tani jeni të ligjshëm, tani ju pëlqen ligji, i referoheni.

4,20 euro ora, aq thotë ligji, edhe ju si qytetarë ligjorë që jeni, nuk doni kuptohet të vdesim nga uria po nuk keni çfarë të bëni, ju detyron ligji dhe troka e keqe.

Kur ligji thoshte që nuk lejohet puna në ndërtim të Shtunave ju i detyronit punëtorët të punojnë të Shtunave në kundërshtim me

pesëditëshin, ishit të paligjshëm.

Kur puna jashtë orarit paguhej me 25% plus, 50% dhe 75% plus dhe ligji thoshte që duhet të ishte e regjistruar në sigurimet sociale, ju e paguanit thjeshtë si një orë pune, ishit të paligjshëm.

Kur ligji thotë që gjithë ditët e punës që kryen një punëtor ju duhet ti regjistronit në sigurimet sociale dhe ju i regjistronit gjysmat e atyre ditëve, ishit te paligjshëm.

Pse të punojmë 12 orë edhe te jemi të siguruar për 8?

Pulla e sigurimit social është për ne puna bruto ditore, kështu që mos pagesa është një vjedhje e hapur.

Është vjedhje edhe për xhepin tonë por edhe për të ardhurat e shtetit.

A e dini sa janë pullat esigurimeve

të vjedhura nga ndërtimi i bibliotekës, i parkingut edhe i së shfaqjeve lirike?

Në qoftë se ne vidhnim 10 euro te një banke do të hynim në burg për 20 vjet ndërsa ju vidhni ç' do ditë paratë tona të cilat i mbani nga rrogat që ti depozoni tek IKA dhe të regjistroni - paguan sigurimin tonë social (kjo është pulla) dhe jo vetëm nuk konsideroheni të paligjshëm, jo vetëm nuk ju ndjekin grupet policore ΔΙΑΣ edhe ΔΕΛΤΑ por gjithë këtë vjedhje e quani biznes.

Kjo është ligjshmërija juaj dhe ne pikërisht këtë ligjshmëri nuk e duam

Nuk keni frikë se mos marrim njëri në telefon kriminel financiar - ΣΔΟΕ - (1517)?

Nuk keni frikë se mos marrim njëri në telefon tek IKA e Kalitheës (210-9546730) që të vij për kontroll?

Νιάρχου βρωμάει υπερεκμετάλευση

Όλη αυτή την ιστορία εδώ και πέντε χρόνια με την κρίση και τα μνημόνια τις τράπεζες και όλα αυτά, εμείς τα πληρώσαμε.

Η άνεργη, ή δουλειά χωρίς δικαιώματα.

Όταν είχε δουλειά (ολυμπιάδα, μεγάλα έργα), έλεγαν οι εταιρείες, «δουλέψτε τώρα που έχει δουλειά να θυγάτε κανένα φράγκο και αφήστε τις μαλακίες για αγώνες και οργανώσεις»

Η πλειοψηφία των εργατών άκουσε τα αφεντικά και έπεσε με τα μούτρα στη δουλειά, 2.000 και 3.000 ευρώ ήταν συνηθισμένα μηνιαία για εργάτες των έργων.

Ακολουθήσαμε τις εταιρείες, να τα αποτελέσματα.

Τώρα λένε, «μη μιλάς τώρα που έχεις δουλειά, ο κόσμος πεινάει».

Αντε πάλι να ταμπήσομαι, να μη μιλήσουμε να πάρουμε τα 30 ευρώ και να είμαστε ευχαριστημένοι.

Που θα μας οδηγήσει αυτό;

Δυστυχώς, δεν υπάρχει για τον εργάτη άλλος δρόμος από το δρόμο του αγώνα.

Όπως μπορούμε και συνειννοούμε τόσο διαφορετικοί άνθρωποι, και δουλεύοντας οργανωμένα, κατασκευάζουμε τέτοια δύσκολα έργα, πρέπει να μάθουμε να συνειννοούμε για το κοινό μας συμφέρον, για το συμφέρον μας σαν εργάτες.

Δεν θα ησυχάσουμε αν δεν φτιάξουμε οργανώσεις δυνατές, που θα μπορούν να τα βάζουν με τις εταιρείες, μέσα στις εταιρείες, έσα στο έργο, μέσα στην παραγωγή, εκεί που ονάνε, εκεί που είναι αδύναμοι, εκεί που είς ελέγχουμε τις εξελίξεις.

Ίθι θα μπορούν να υπερασπίονται το αίμα μας να ζούμε και εμείς σαν άνθρωποι όχι σαν ζώα όπως μας θέλουν.

ΤΑ ΚΙΤΡΙΝΑ ΚΡΑΝΗ
Οκτώβρης 2014

Δευτέρα Παρασκευή , δηλαδή στο παράδειγμά μας ο εργάτης θα πάρει 40+12 ευρώ =52 ευρώ

Για την Κυριακή

Όταν δουλεύεις Κυριακή πληρώνεται +75%. Δηλαδή στο παράδειγμά μας ο εργάτης θα πάρει 40 +30 ευρώ =70 ευρώ

Βέβαια αυτά ακούγονται αστεία, μιας και οι έλληνες εργολάβοι έχουν μάθει να δουλεύουν πάντα παράνομα. Ο μόνος νόμος που σέβονται είναι να κονομήσουν όσα μπορούν παραπάνω, καταπατώντας τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Δεν δίνουν λοιπόν το 20% στην υπερωρία, τσαμπουκά, κλέβουν 1 !!! ευρώ την πρώτη ώρα, (στην πραγματικότητα 4+4 (+80%) ευρώ γιατί είναι παράνομες), 12 ευρώ από το Σάββατο, 40 ευρώ από την Κυριακή, σύνολο τη βδομάδα 92 ευρώ, 368 ευρώ το μήνα από ένα εργαζόμενο!!!! (που δουλεύει 2 ώρες υπερωρία τη μέρα και όλα τα Σάββατα και τις Κυριακές). Υπολογίστε και ότι δεν

ασφαλίζουν τις υπερωρίες, κλέβουν και από κεί. Στην ουσία οι εργάτες δουλεύουμε ανασφάλιστοι μετά τη λήξη του νόμιμου ωραρίου (μετά τις 15.30 το μεσημέρι).

Υπάρχουν αυτή τη στιγμή, ανήλικοι κρατούμενοι στις φυλακές, που έχουν καταδικαστεί 3 χρόνια φυλακή, γιατί έκλεψαν μια τσάντα με 10 ευρώ!!!!

Τι πρέπει να γίνει με τους εργολάβους;

Πρακτικά ο νόμος δεν τους κάνει τίποτα, δεν έχουν συνέπειες, παρόλο που καταπατάνε νόμους, κλέβουν λεφτά από εργάτες και το δημόσιο.

Ο κόσμος λέει ότι φταίνε οι πολιτικοί και οι «κακοί» δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ οι εργοδότες στον ιδιωτικό τομέα και το κέρδος τους είναι πίσω από τους πολιτικούς και τους «κακούς» δημόσιους υπαλλήλους. Βέβαια για να πούμε και την αλήθεια, η «σοβαρή» ΤΕΡΝΑ και ο «σοβαρός» Πιάνο, έχουν το πάνω χέρι, αλλά αυτοί φυλάνε μια χαρά τον κώλο τους.

Βάζουν τους εργολάβους να υπογράφουν ότι θα τη-

ρούντο ωράριο 7.30-15.30 και κάνουν τον Πόντιο Πιλάτο, νίπτοντας τας χείρας τους. Και μιλάμε ότι καταπατάνε ένα νόμο που ψηφίστηκε το 2010, κατάργησε ένα σωρό κατακτήσεις, δικός τους νόμος, των εταιρειών και των εργολάβων.

Δεν δίνουν το ένα ευρώ παραπάνω στην υπερωρία, οι απατεώνες και σίγουρα το κάνουν για να μεγαλώνουν το κέρδος τους, κλέβοντας όσο μπορούν τους εργάτες, αλλά το πιο επικίνδυνο είναι ότι έτσι μαθαίνουν τους εργάτες ότι δεν υπάρχει δωρο, ότι θα δουλεύουμε όσες ώρες θέλουν αυτοί.

Ο στόχος τους είναι η κατάργηση του δωρου.

Για αυτό θεωρούμε πολύ σημαντικό να δώσουμε τη μάχη με όλες μας τις δυνάμεις να πληρώνεται παραπάνω η υπερωρία.

Δεν θέλουμε να κάνουμε υπερωρίες, αλλά όταν γίνονται πρέπει να πληρώνονται παραπάνω, και να ασφαλιζονται.

ΖΗΤΑΜΕ

• Να απαγορευτούν οι υπερωρίες όσο υπάρχει έστω και ένας άνεργος στον ΟΑΕΔ

• Να αναγνωριστούν οι παράνομες υπερωρίες σαν έγκλημα εις βάρος των ανέργων και του εργαζόμενου λαού.

• Να είναι η παράνομη υπερωρία ποινικό αδίκημα και να διώκεται όπως η μη καταβολή του δώρου. (να μπορείς να πάρεις τηλέφωνο την αστυνομία, να συλλάβουν τον εργοδότη και να τον πάνε αυτόφωρο)

• Να τιμωρείται με αυστηρές ποινές.

• Να θεωρείται οικονομικό έγκλημα που ζημιώνει τα δημόσια έσοδα (κλέψιμο εσόδων από ΙΚΑ, εφορία), να αναρτώνται στο διαδίκτυο τα ονόματα και φωτογραφίες των εργοδοτών που αναγκάζουν τους εργάτες να κάνουν υπερωρίες.

ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2015
ΚΙΤΡΙΝΑ ΚΡΑΝΗ

KËRKOJMË

Rritje të pagave të ditës së punës, të arrijë 50 euro,

Dhe gjithashtu rekrutime personash.

jo punë jashtë orarit (në qoftë se nxitoheni për të mbaruar një vepër krijoni turne 8 orëshe),

(edhe po të mbaroj 6 muaj më vonë, nuk do ta shqetësoj Stavro Niarhon atje lartë ku është)

Punë nga e Hëna deri të Premten

Mos punojmë gjatë të Shtunave e të Djelave

--Nuk kini turp ju hipokritë të fundacionit Niarhos, që bëni gjoja punë sociale për varfërinë dhe hiqni mijëra vënde pune nga të varfërit nëpërmjet mijrat e orëve të paligjshme jashtë orarit që po kryhen në ndërtimin e objektit?

Në të njëjtën kohë që 1.500.000 veta janë pa punë dhe mijra punëtorë ndërtimi janë të uritur ju impononi orare pune që na kujtojnë mesjetën, me 10 e

12 orë!!

Ku është qeveria dhe Ministria e Punës?

Puna jashtë orarit duhet të ndalohet rreptësisht për sa kohë do ketë qoftë edhe një të papunë tek listat e OAEHDIT (OAEΔ).

Shfuqizoni punën 8orëshe, të jeni krenarë që po pasuroheni nga gjaku i mijrave punëtorë që luftuan për kushte njerëzore të punës.

-- I jepni rëndësi shumë të madhe masave të sigurisë dhe mirë bëni, por një punëtor që punon 12 orë, ju nuk kuptoni që është kaq i lodhur sa nuk ka ne përgjithësisht reflekse të mira, kështu që rrezikon të pësojë diçka nga "pakujdesia".

Dhe kuptohet që ka shumë mundësi që ja arritët të mos keni asnjë aksident në objekt (në kundërshtim të asaj që ndodhi me lojrat olimpike siç thoni edhe vetë).

Kështu ne nuk do vdesim prej aksidenteve në objekt por prej urisë në shtëpitë tona, por s'ka problem sepse ju nuk do keni asnjë përgjegjësi!!!

Kujtoni sikur po krijoni kulturë. Kulturë nuk është të dëgjosh flautin, oboen edhe violençelën dhe në të njëjtën kohë të detyrosh njerëzit të jetojnë në kushte mesjete (12 orë pune dhe paga varfërie).

Po e tërhiqni shumë litarin, ju jeni nga lartë dhe bëni ç'të doni....

Të vetmen që fitoni kështu është të na ndihmoni të mësojmë, të kemi eksperiençë që të ri-organizohemi ndaj kushteve të reja.

Këto pesë vjet gjithë këtë histori të krizes, me memorandumet, me bankat e gjithë të tjerat i paguam ne.

Ose me papunësi ose me punë pa te drejta.

Kur kishte pune (lojrat olimpike, projekte të mëdha), kompanitë thoshin, «punoni tani që ka punë të nxirrni ndonjë para edhe lërin budallalëqet për pretendime e organizata»

Shumica e punëtorëve ju bind padroneve dhe j'u kushtua punës, 2000 e 3000 euro ishin nje rrogë e zakonshme për punëtorët e veprave.

Ndoqem udhezimet e kompanive dhe ja ku janë rezultatet.

Tani na thonë, «mos u grind tani që ke punë, njerëzit nuk kanë të hanë»

Tani duan prap të bindemi, të mos flasim, të punojmë për 30 euro e të jemi të kenaqur.

Dhe kjo ç'farë rezultati do ketë???

Për fat të keq, për punëtorin nuk ka zgjidhje

tjetër përveç asaj të luftës për të drejtat e punës.

Me të njëjtën menyërë që njerëz kaq të ndryshëm merremi vesh për të ndërtuar një projekt duke punuar te organizuar, ash-tu duhet të mësohemi të merremi vesh dhe për interesat tona të perbashkëta, për interesat tona si punëtorë.

Nuk do jemi të qetë deri sa të ndërtojmë organizatë të forta, të cilat do kenë mundësinë të përballojnë kompanitë, qoftë brenda në kompani, qoftë në objekt, në prodhim, atje ku i dhëmb, atje ku janë pikat e dobëta, atje ku ne kontrollojmë zhvillimet e situatave.

Organizata që do kenë mundësinë të mbrojnë të drejtat tona për të jetuar si njerëz dhe jo si kafshë siç duan të jetojmë.

PËRKRENARET E
VERDHA
Tetor 2014

Ανακοίνωση στα ρουμάνικα από τα «Κίτρινα κράνη»

(ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ)

"Orde suplimentare"

Legea 3863/2010 art. 74, paragraful 10/
Exemplu: Un muncitor primește 40€ pt. 8 ore,
deci 5€/ora. În prima oră suplimentară trebuie
plătit +20% (1 euro) + 5 = 6 euro/oră, a doua oră
+40% (2 euro) = 7 euro.

Pe lângă ea este legal și deci declarat la poști-
le de muncă este zecimal de muncitori.
Altfel muncă este ilegală și este +80% = 10 euro
legea spune și este un suplimentar trebuie
să lucreze un muncitor (12 ore/oră) și nu
mai mult de 2 ore/zi.

PENTRU SĂMBĂTA!

În conformitate cu legea 3846/2010 art. 18
o muncă nu a sora și a săptămânii, impotriva
sistemului de cinci zile lucrătoare, independent
de prevederile legale trebuie respectate cu o
muncă de 30%.

Dei muncă de sâmbătă este plătită cu
+30% pt. ea în Grecia este în vigoare septi-
măna de lucru de cinci zile. (leuni-vineri).

Dei în exemplul nostru muncitorul va
lua 40 + 12 euro = 52 €/sâmbătă.

PENTRU DOMINICA!

Comel și lucrarea de muncă se plătește +75%.
Dei la exemplul nostru cu o muncă de 40€/zi
totalul va fi: 40 + 30 euro = 70 €/dominica.

Toate acestea nu se pun în practică potrivit
cuiel ea nu o să potlăca muncă, idolei.

-2-

Aceasta este una cu consiliul mondial ΣΕΒ
cu Tronka și Guvernul să se voteze legea prin care
să minimalizăm și omul să drepturile muncitoru-
lui (de muncă) (bazat pe ea de lucru și pentru
muncitorul general)

Țrei potrivit și comparativ mai și mijlocii
(potrivit) fac tot posibilul să micșore și puterile
drepturi de muncitorilor care au mai rămas
din lege, totuși și joc de organizării legale
(postele de muncă, I.F.A. - ΣΙΔΕ) și muncă
muncă-m sus.

Politia și securitatea muncă de preferență de lucru
din țară, și să-i urmăm, pe ei, care
preferăm pe muncitori și fac o pleadă și noi
să avem să nu reacționăm. Căta muncă
degrădarea în țara asta!

Ala noastră să nu muncă și va veni bim-
ful să ne sperie. Dacă super-grati.

Când nu potlăca aici lucrăm nu o fac m-
muncă și furi bonii și pentru a ne obișnuim cu ideea
ea 8 ore de lucru și cele suplimentare sunt aceluși
lucru și ea în realitate nu există muncă 8 ore de
lucru.

ȚEORUL LOR ESTE SĂ ANULEZE 8 ORE PE ZI!

Pe lângă aceasta considerăm că este foarte im-
portant să domi dreptul cu toate postele noastre
să fie plătită orde suplimentare mai mult
de unu să facem un suplimentar decât
atunci usual vor fi plătită mai mult.

CĂȘTILE GALBENE.

IANUARIE 2015.

Ενημερωνόμαστε και αλληλοϋποστηρίζομαστε για τα εργασιακά μας προβλήματα

Εργαζόμενοι κυρίως από τον ιδιωτικό
τομέα: οικοδόμοι, εργάτες στη βιο-
μηχανία, εμποροϋπάλληλοι, σερβι-
τόροι, εργαζόμενοι στις υπηρεσίες,
εργαζόμενοι που δουλεύουν με επισφαλείς
συνθήκες εργασίες, εργαζόμενοι στο δημόσιο
και άνεργοι.

Όλοι όσοι βιώνουμε στο πετσί μας τις νέες
εργασιακές σχέσεις, που ζούμε μια καινού-

ρια κατάσταση με αλλαγές στο μισθό μας, στις
υπερωρίες, στα επιδόματα, με κατάργηση των
κλαδικών συμβάσεων και μη καταβολή των δε-
δουλευμένων μας.

Βρισκόμαστε κάθε Παρασκευή 7μ.μ., πίνου-
ντας καφέ και συζητάμε τα προβλήματα μας,
ανταλλάσσουμε εμπειρίες για τις εργασιακές
συνθήκες που ζούμε, παίρνοντας συμβουλές
από δικηγόρους και λογιστές και οργανώνου-

με τις κινήσεις μας για να δώσουμε συλλογικά
λύση στα εργασιακά μας προβλήματα.

Γιατί ξέρουμε ότι εάν δεν κινητοποιηθούμε
εμείς οι ίδιοι κανένας δεν θα ασχοληθεί με τα
προβλήματα μας.

**Βρισκόμαστε κάθε Παρασκευή 7-9 μ.μ. στο
κτίριο [κτιριο] Ιουλιανού και Ρεθύμνου 11,
Αθήνα κοντά στο Πεδίον του Άρεως.**